

**PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO
PROJEKTU MIEJSCOWEGO PLANU
ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO CZĘŚCI
OSIEDLI BOJARY I PIASTA I W BIAŁYMSTOKU W
REJONIE ULIC DALEKIEJ I MIESZKA I**

opracowanie:
mgr inż. Kamila Misiewicz
mgr inż. Elżbieta Drożdżal

Białystok, 27 maja 2020 r.

Urząd Miejski w Białymstoku

Departament Urbanistyki

Referat Planów Miejscowych

SPIS TREŚCI

1. INFORMACJE O ZAWARTOŚCI, GŁÓWNYCH CELACH PROJEKTU PLANU ORAZ JEGO POWIĄZANIACH Z INNYMI DOKUMENTAMI	4
1.1. Zawartość projektu planu i jego główne cele.....	4
1.2. Powiązania projektu planu z innymi dokumentami	6
1.2.1. Ekofizjografia Białegostoku	6
1.2.2. Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Białegostoku.....	8
1.2.3. Obowiązujące miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego.....	10
1.2.4. Plan Gospodarki Odpadami Województwa Podlaskiego na lata 2016-2022	11
1.2.5. Program Ochrony Środowiska dla miasta Białystok na lata 2017–2020 z perspektywą na lata 2021-2024.....	12
1.2.6. Plan Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Podlaskiego.....	14
1.2.7. Krajowy program oczyszczania ścieków komunalnych.....	15
1.2.8. Strategiczny plan adaptacji dla sektorów i obszarów wrażliwych na zmiany klimatu do roku 2020 z perspektywą do roku 2030 (SPA2020)	15
1.2.9. Plan zagospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły.....	16
2. INFORMACJE O METODACH ZASTOSOWANYCH PRZY SPORZĄDZANIU PROGNOZY	17
3. PROPOZYCJE DOTYCZĄCE PRZEWIDYWANYCH METOD ANALIZY SKUTKÓW REALIZACJI POSTANOWIEŃ PROJEKTU PLANU ORAZ CZĘSTOTLIWOŚCI JEJ PRZEPROWADZANIA.....	18
4. INFORMACJE O MOŻLIWYM TRANSGRANICZNYM ODDZIAŁYWANIU NA ŚRODOWISKO	19
5. ISTNIEJĄCY STAN ŚRODOWISKA ORAZ POTENCJALNE ZMIANY TEGO STANU W PRZYPADKU BRAKU REALIZACJI PROJEKTU PLANU.....	19
5.1. Istniejący stan środowiska w obszarze projektu planu.....	19
5.2. Potencjalne zmiany stanu środowiska przy braku realizacji projektu planu.....	26
6. STAN ŚRODOWISKA NA OBSZARACH OBJĘTYCH PRZEWIDYWANYM ZNACZĄCYM ODDZIAŁYWANIEM	26
7. ISTNIEJĄCE PROBLEMY OCHRONY ŚRODOWISKA ISTOTNE Z PUNKTU WIDZENIA REALIZACJI PLANU W SZCZEGÓLNOŚCI DOTYCZĄCE OBSZARÓW PODLEGAJĄCYCH OCHRONIE NA PODSTAWIE USTAWY Z DNIA 16 KWIEŃNIA 2004 R. O OCHRONIE PRZYRODY	27
8. CELE OCHRONY ŚRODOWISKA USTANOWIONE NA SZCZEBLU MIĘDZYNARODOWYM, WSPÓLNOTOWYM I KRAJOWYM, ISTOTNE Z PUNKTU WIDZENIA PROJEKTU PLANU, ORAZ SPOSOBY, W JAKICH TE CELE I INNE PROBLEMY ŚRODOWISKA ZOSTAŁY UWZGLĘDNIONE PODCZAS OPRACOWYWANIA PLANU	29

9. PRZEWIDYWANE ZNACZĄCE ODDZIAŁYWANIA, W TYM ODDZIAŁYWANIA BEZPOŚREDNIE, POŚREDNIE, WTÓRNE, SKUMULOWANE, KRÓTKOTERMINOWE, ŚREDNIOTERMINOWE I DŁUGOTERMINOWE, STAŁE I CHWILOWE ORAZ POZYTYWNE I NEGATYWNE PROJEKTU PLANU, NA CELE I PRZEDMIOT OCHRONY OBSZARU NATURA 2000 ORAZ INTEGRALNOŚĆ TEGO OBSZARU, A TAKŻE NA ŚRODOWISKO	31
10. ROZWIĄZANIA MAJĄCE NA CELU ZAPOBIEGANIE, OGRANICZANIE LUB KOMPENSACJĘ PRZYRODNICZĄ NEGATYWNYCH ODDZIAŁYWAŃ NA ŚRODOWISKO, MOGĄCYCH BYĆ REZULTATEM REALIZACJI PROJEKTU PLANU, W SZCZEGÓLNOŚCI NA CELE I PRZEDMIOT OCHRONY OBSZARU NATURA 2000 ORAZ INTEGRALNOŚĆ TEGO OBSZARU	34
10.1. Ustalenia projektu planu ograniczające lub eliminujące negatywny wpływ na środowisko i zdrowie ludzi	34
10.2. Ocena skuteczności wprowadzonych rozwiązań ograniczających lub eliminujących negatywne oddziaływanie na środowisko, w tym na zdrowie ludzi	37
11. ROZWIĄZANIA ALTERNATYWNE DO ROZWIĄZAŃ ZAWARTYCH W PROJEKCIE PLANU WRAZ Z UZASADNIENIEM ICH WYBORU ORAZ OPIS METOD DOKONANIA OCENY PROWADZĄCEJ DO TEGO WYBORU ALBO WYJAŚNIENIE BRAKU ROZWIĄZAŃ ALTERNATYWNYCH, W TYM WSKAZANIA NAPOTKANYCH TRUDNOŚCI WYNIKAJĄCYCH Z NIEDOSTATKÓW TECHNIKI LUB LUK WE WSPÓŁCZESNEJ WIEDZY (BIORĄC POD UWAGĘ CELE I GEOGRAFICZNY ZASIĘG PLANU ORAZ CELE I PRZEDMIOT OCHRONY OBSZARU NATURA 2000 ORAZ INTEGRALNOŚĆ TEGO OBSZARU)	40
12. STRESZCZENIE SPORZĄDZONE W JĘZYKU NIESPECJALISTYCZNYM	41
WYKORZYSTANE MATERIAŁY	46
SPIS TABEL	49
SPIS RYSUNKÓW	49
SPIS ZAŁĄCZNIKÓW	50

1. INFORMACJE O ZAWARTOŚCI, GŁÓWNYCH CELACH PROJEKTU PLANU ORAZ JEGO POWIĄZANIACH Z INNYMI DOKUMENTAMI

1.1. Zawartość projektu planu i jego główne cele

Zawartość miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego określa art. 15 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2020 r., poz. 293, z późn. zm.) oraz rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 26 sierpnia 2003 r. w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (Dz. U. Nr 164, poz. 1587).

Projekt planu obejmuje obszar o powierzchni około 31,3 ha zawarty między ulicami Towarową, Piastowską, Mieszka I, Piasta, Skorupską i Daleką w Białymstoku.

Analizowany obszar jest w dużej części zabudowany. Istniejące elementy zagospodarowania to zabudowa mieszkaniowa wielorodzinna, usługi oraz w niewielkiej części zabudowa jednorodzinna. Obok terenów mieszkaniowych ważne miejsce w zagospodarowaniu terenu mają tereny zieleni: grupy, szpalery drzew, pojedyncze drzewa i krzewy, trawniki, które to pełnią funkcję rekreacyjną dla mieszkańców tego osiedla. Odgrywają one również rolę ekologiczną, aerosanitarną i krajobrazową.

Przeważająca część przedmiotowego obszaru nie jest objęta ustaleniami obowiązującego planu miejscowego. Jedynie na niewielkim fragmencie obowiązują ustalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części osiedla Bojary w Białymstoku (rejon ul. Towarowej, Skorupskiej, Świętojańskiej, J.K. Branickiego, Ogrodowej i Sienkiewicza), uchwalonego uchwałą Nr XVIII/174/07 Rady Miejskiej Białegostoku z dnia 29 października 2007 r. oraz miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części osiedla Wygoda w Białymstoku (rejon ul. Zacisze) uchwalonego uchwałą Nr IX/76/07 Rady Miejskiej Białegostoku z dnia 26 marca 2007 r.

Potrzeba sporządzenia planu wynika przede wszystkim z konieczności:

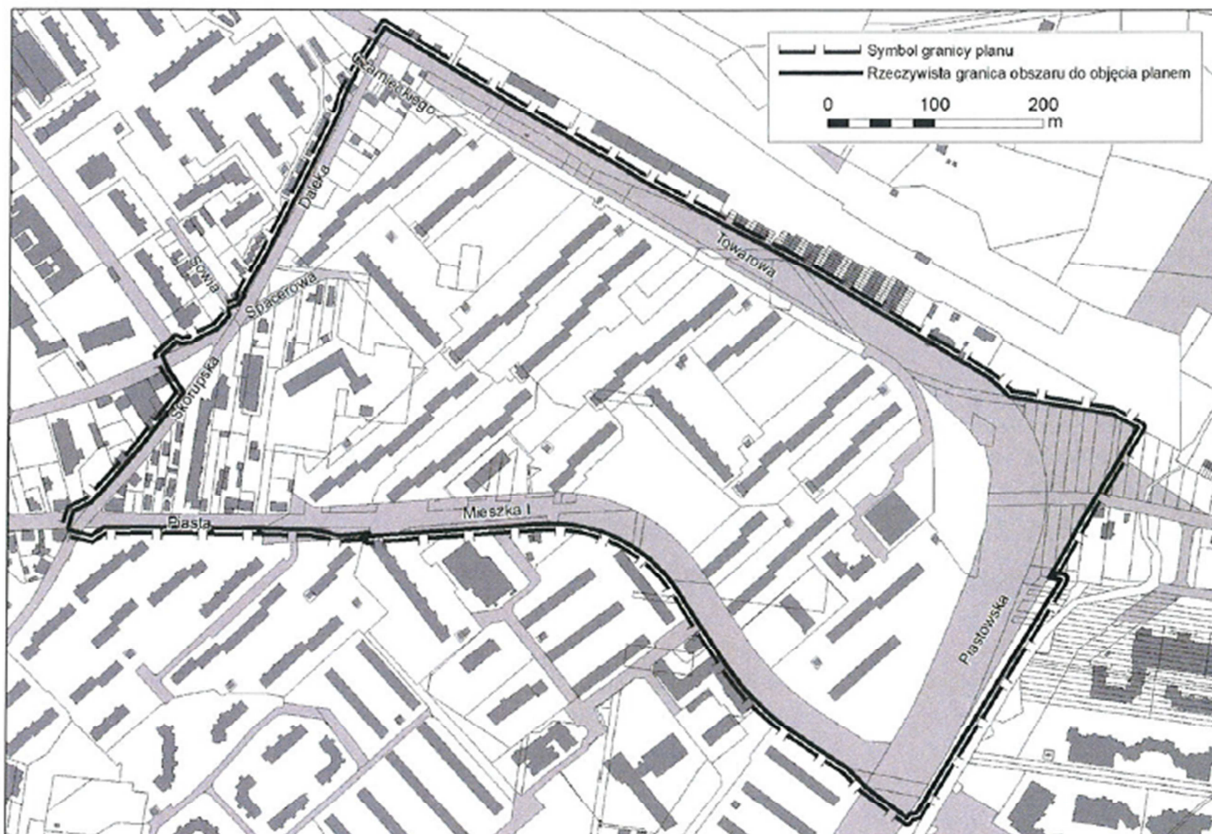
- określenia parametrów zabudowy oraz sposobu jej kształtowania,
- utrzymania uporządkowanego układu urbanistycznego istniejącego osiedla mieszkaniowego i jego spójności architektoniczno-przestrzennej,
- określenia sposobu zagospodarowania wewnątrz urbanistycznych, w tym zasad kształtowania terenów zieleni urządzonej,
- określenia zasad kształtowania ładu przestrzennego, ze szczególnym uwzględnieniem terenów bezpośrednio przyległych do głównych przestrzeni publicznych,
- weryfikacji wskaźników lokalizacji miejsc postojowych oraz obsługi komunikacyjnej i infrastrukturalnej obszaru,
- wyznaczenie ogólnodostępnych ciągów pieszych, ich powiązań oraz możliwości ich kontynuacji.

Ponadto, w związku z przebudową ulic Skorupskiej i Dalekiej aktualizacji wymagają ustalenia dotyczące zagospodarowania terenów przyległych, w tym sposób wyznaczenia linii zabudowy.

Na przedmiotowym obszarze zakłada się głównie utrzymanie przeznaczenia obszaru pod zabudowę mieszkaniową wielorodzinną oraz usługową. Przewiduje się również zapewnienie obsługi komunikacyjnej obszaru i kontynuacji ciągów pieszych oraz ustalenie zasad kształtowania terenów zieleni urządzonej, w powiązaniu z zabudową istniejącą oraz ochronę

wartościowego drzewostanu.

Rysunek 1 Załącznik do uchwały Nr II/6/18 Rady Miasta Białystok z dnia 29 listopada 2018 r.

Planowane zagospodarowanie terenów w opracowywanym planie miejscowym przedstawia się następująco:

- tereny o symbolach **22MW,U, 25MW,U** przeznacza się pod zabudowę mieszkaniową wielorodzinną oraz usługową wraz z obiektami i urządzeniami towarzyszącymi oraz zielenią urządzoną,
- tereny o symbolach **1MW, 3MW, 5MW, 9MW, 11MW, 13MW, 16MW, 17MW, 19MW, 23MW, 24MW, 20MW** przeznaczone są pod zabudowę mieszkaniową wielorodzinną wraz z obiektami i urządzeniami towarzyszącymi oraz zielenią urządzoną,
- tereny o symbolach **2ZP, 4ZP, 8ZP, 10ZP, 12ZP, 14ZP, 18ZP** przeznacza się pod zielenią urządzoną wraz z obiektami i urządzeniami towarzyszącymi,
- tereny o symbolach: **6UO, 15UO, 21UO** przeznacza się pod zabudowę usługową z zakresu oświaty wraz z obiektami i urządzeniami towarzyszącymi oraz zielenią urządzoną,
- teren o symbolu **7U** przeznacza się pod zabudowę usługową wraz z obiektami i urządzeniami towarzyszącymi oraz zielenią urządzoną,
- teren o symbolu **26KX** przeznacza się pod parking wraz z obiektami i urządzeniami towarzyszącymi oraz zielenią urządzoną,
- ulice układu podstawowego: **1KD-G, 2KD-G, 3KD-Z, 4KD-Z,**
- ulice układu obsługującego: **5KD-L, 6KD-L, 7KD-D,**

- drogi wewnętrzne: od **8KDW** do **23KDW**.

Na całym obszarze objętym planem zakazuje się lokalizacji:

- 1) obiektów obsługi komunikacji:
  - a) stacji paliw płynnych i gazowych,
  - b) stacji obsługi pojazdów, lakierni, myjni,
  - c) warsztatów: samochodowych, mechanicznych, wulkanizacyjnych i naprawczych;
- 2) warsztatów stolarskich, ślusarskich i kamieniarskich;
- 3) usług pogrzebowych, wyrobu trumien i nagrobków oraz spalarni i spopielnarni zwłok;
- 4) garaży typu „blaszak”;
- 5) tymczasowych obiektów budowlanych, z wyjątkiem:
  - a) obiektów małej architektury,
  - b) słupów ogłoszeniowo-reklamowych o których mowa w § 8 ust. 6 (dot. ustaleń szczegółowych w projekcie planu),
  - c) kiosków o których mowa w § 16 ust. 2 pkt 1 lit. g (dot. ustaleń szczegółowych w projekcie planu),
  - d) sezonowych ogródków gastronomicznych, o których mowa w § 16.

1.2. Powiązania projektu planu z innymi dokumentami

Projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części osiedli Bojary i Piasta I w Białymstoku w rejonie ulic Dalekiej i Mieszka I powiązany jest z następującymi dokumentami:

1.2.1. Ekofizjografia Białegostoku

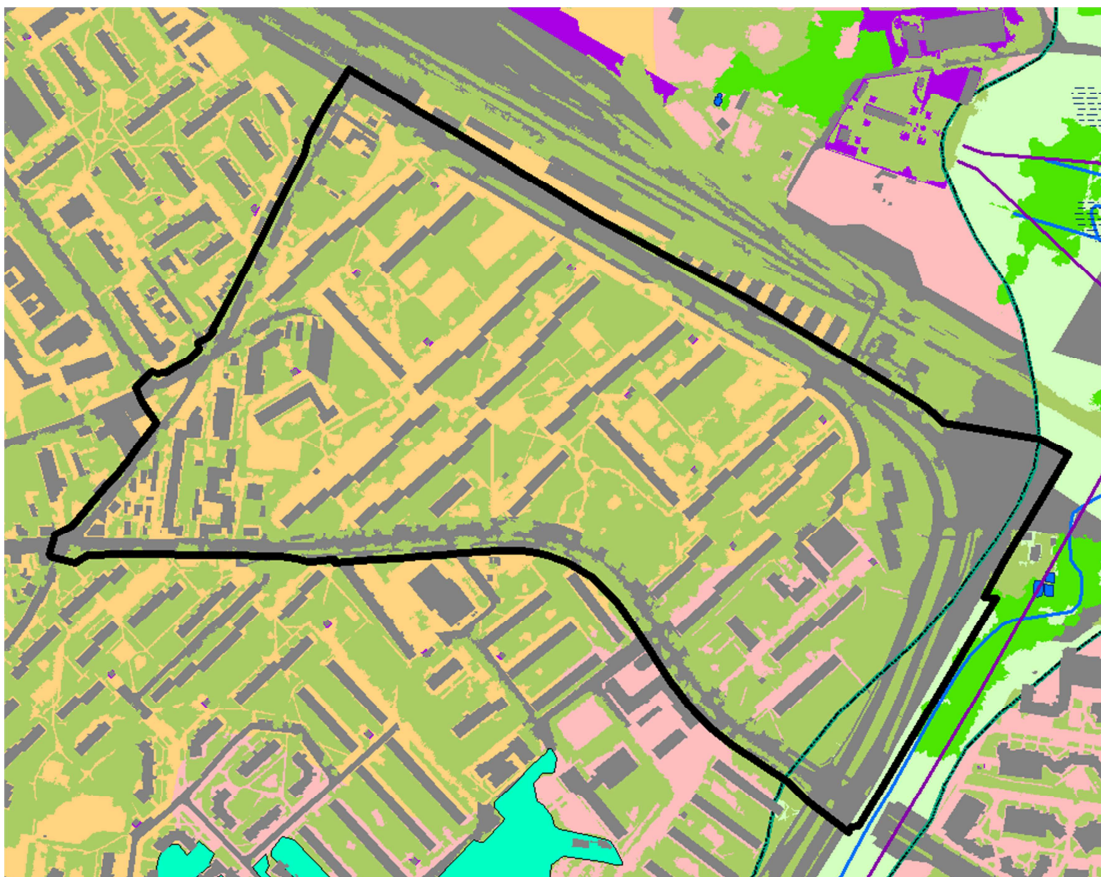
Wnioski wynikające z uwarunkowań ekofizjograficznych dotyczące omawianego obszaru:

- Większość obszaru ma dobre warunki fizjograficzne do zabudowy. Część wschodnia to tereny o średnio korzystnych warunkach do zabudowy, zaś niekorzystne warunki panują w przebiegającej dolinie rzecznej. Poziom wody gruntowej od powierzchni terenu na większości obszaru kształtuje się na poziomie od 2-4 m p.p.t., w części wschodniej poziom ten jest wyższy i wynosi 1-2 m p.p.t. oraz 0-1 m p.p.t.
- Mapa przydatności terenu do funkcji użytkowych w Ekofizjografii Białegostoku (2012) przedstawia zagospodarowanie omawianego obszaru następująco:
  - zieleń osiedlowa, komunikacyjna pełni funkcję uzupełniającą system przyrodniczy,
  - przez wschodnią część przebiega granica systemu korytarzy ekologicznych – maksymalny zasięg terenów budowlanych,
- W porównaniu do innych miast wojewódzkich oraz do normatywów zawierających wytyczne co do ilości i jakości zieleni w mieście, można stwierdzić, że ilość białostockiej zieleni jest niewystarczająca, pomimo nieznacznego wzrostu powierzchni skwerów i zieleńców w ostatnich latach.
- Przy dobrym zagospodarowaniu skupiska drzew, pasy drzew i pojedyncze drzewa spełniają następujące funkcje:
  - współdziałają w poprawianiu warunków mikroklimatycznych
  - przejmują funkcje czynników strukturotwórczych w „architekturze” krajobrazu terenów

równinnych o małej lesistości,

- są bardzo ważnym elementem potencjału rekreacyjnego w mieście,
- są potencjalnymi ostojami gatunków roślin i zwierząt.

- Szczególne miejsce w krajobrazie miejskim mają pasma i skupiska zieleni drzewiastej i krzaczastej, które łączą tereny zabudowane z otaczającą przyrodą, dzięki czemu pomagają one włączyć sztuczne elementy do krajobrazu,
- W związku z konsekwentną zabudową wszystkich terenów włączanych do obszaru Białego-stoku dramatycznie wzrosła w ostatnich latach powierzchnia nieprzepuszczalna dla opadów atmosferycznych. Na terenie miasta dominują obszary, które charakteryzuje odpływ sztuczny, jest to proces przyczyniający się do przyspieszenia obiegu wody i pośrednio wpływający na zagrożenia występowania zalewów w dolinie Białej. Obszar z dominującym procesem odpływu sztucznego obejmuje w zasadzie wszystkie tereny ze zwartą zabudową, gdzie woda opadowa odbierana jest systemem kanalizacji deszczowej. Pozostałe obszary cechują się zróżnicowanymi właściwościami hydrologicznymi. W zależności od cech środowiska, w różnym stopniu przyczyniają się one do hamowania negatywnego procesu odpływu sztucznego wód opadowych. Kluczowe znaczenie dla funkcjonowania hydrologicznego w mieście mają te procesy, które przyczyniają się do zachowania zasobów wodnych (retencji), w tym zasilania wód podziemnych i odnowy tych zasobów, a także tereny sprzyjające spowolnieniu obiegu wody (ograniczenie odpływu sztucznego).

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO
projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części osiedli Bojary i Piasta I w Białymstoku
w rejonie ulic Dalekiej i Mieszka I

Tereny całkowicie wyłączone z przeznaczenia pod zabudowę

**Obszary kształtowania systemu przyrodniczego miasta
na bazie naturalnych walorów przyrodniczych środowiska**

Obszary z dominacją funkcji ochronnych i turystyczno - rekreacyjnych, o wysokich walorach ekologicznych z dominacją funkcji gleboochronnej, wodochronnej i krajobrazowej.
Obszary aktywnego kształtowania i renaturalizacji środowiska, dopuszczalne za inwestowanie rekreacyjne o charakterze drobnych, diewitalnych form architektonicznych

- Drobnopowierzchniowe tereny leśne oraz tereny z zaawansowaną sukcesją leśną, dla których proponuje się aktualny sposób użytkowania lub ich wykorzystanie w charakterze urządzonej zieleni wysokiej
- Tereny zalewowe i podmokłe dolin rzecznych z naturalnymi ekosystemami do wykorzystania w ochronie konserwatorskiej i w charakterze zieleni urządzonej
- Granica systemu korytarzy ekologicznych - maksymalny zasięg terenów budowlanych

*Obszary ograniczonego zainwestowania budowlanego
(obiekty obsługujące tereny zielone, publiczne i specjalne)*

Tereny urządzonej zieleni miejskiej

- Parki spacerowo-wypoczynkowe, skwery, ogrody działkowe, cmentarze

Tereny kształtowania funkcji uzupełniających system przyrodniczy

- Fragmenty dolin rzecznych - preferowane do urządzenia zieleni miejskiej i terenowych obiektów sportowo-rekreacyjnych
- Zieleni osiedlowa, komunikacyjna i ochronna

Potencjalne tereny inwestycyjne

- Tereny o dobrych warunkach fizjograficznych do zabudowy
- Tereny o średnio korzystnych warunkach fizjograficznych do zabudowy

Obszary zabudowane

- Zabudowa i dągi komunikacyjne

Obszary potencjalnych konfliktów i zagrożeń

- Linia energetyczne o napięciu 110 i 220 kV
- Tereny produkcyjne i przemysłowe
- Obszary stale podmokłe

Rysunek 2 Przydatność terenu do funkcji użytkowych

źródło: Ekofizjografia Białegostoku (Kwiatkowski i Gajko 2012)

1.2.2. Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Białegostoku

Ustalenia *Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Białegostoku* są wiążące przy sporządzaniu planów miejscowych.

Projekt przedmiotowego planu nie narusza ustaleń „Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Białegostoku” uchwalonego uchwałą Nr XII/165/19 Rady Miasta Białystok z dnia 18 czerwca 2019 r.

Opracowywany projekt planu znajduje się w jednostce strukturalnej śródmieście, która to położona jest centralnie w układzie urbanistycznym miasta.

W studium cały przedmiotowy obszar określony został jako **1MW – tereny zabudowy mieszkaniowej wysokiej intensywności, zaliczanych do obszarów urbanizacji.**

Na tych terenach funkcje podstawowe to: zabudowa mieszkaniowa wielorodzinna.

Funkcje uzupełniające to: zabudowa usługowa służąca realizacji celów publicznych na poziomie lokalnym i ponadlokalnym, zabudowa usługowa z zakresu usług rynkowych, służąca zaspokojeniu potrzeb mieszkańców, zabudowa z zakresu wytwórczości drobnej, tereny lokalnych przestrzeni publicznych, tereny zieleni urządzonej, komunikacja, infrastruktura techniczna, istniejące enklawy zabudowy o innych funkcjach.

Kierunki kształtowania zabudowy i zagospodarowania tego terenu to:

- kształtowanie zespołów zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej oraz inwestycji celu publicznego z zakresu infrastruktury społecznej (m.in. oświata, kultura, opieka społeczna i służba zdrowia),
- zachowanie istniejących oraz tworzenie nowych przestrzeni publicznych w powiązaniu z obiektami i urządzeniami usług służących zaspokojeniu potrzeb mieszkańców oraz terenami zieleni publicznej,

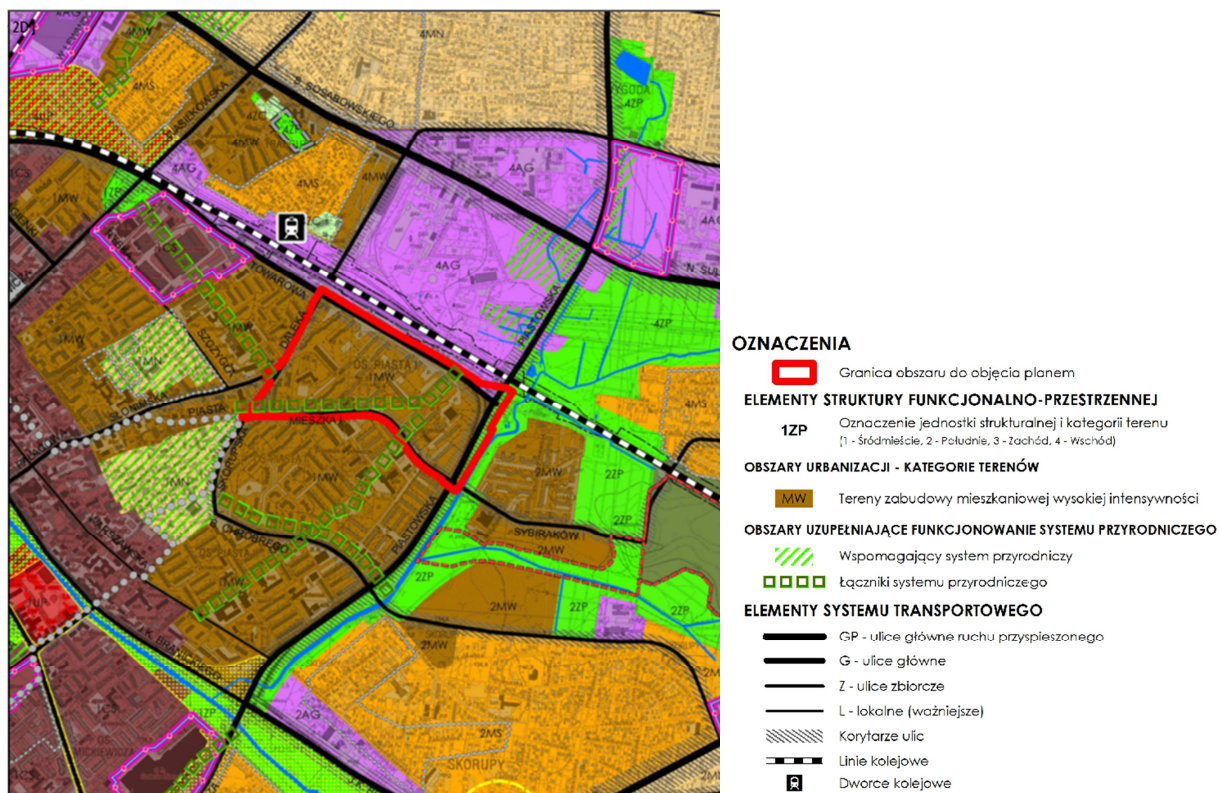
- kształtowanie powiązań z terenami tworzącymi system przyrodniczy miasta,
- zachowanie osi kompozycyjnych i widokowych.

Przez projekt planu przebiegają również wyznaczone w studium tereny wyłączone spod zabudowy, tereny położone poza obszarami podstawowego systemu przyrodniczego, będące fragmentami terenów oznaczonych jako łączniki systemu przyrodniczego. Są one elementem systemu przyrodniczego miasta. Umożliwiają one zachowanie ciągłości funkcjonalno-przestrzennej pomiędzy elementami obszarowymi systemu przyrodniczego podstawowego i wspomagającego. Pełnią funkcję dróg zasilania, a także zwiększające oddziaływanie systemu przyrodniczego na tereny zurbanizowane.

Na obszarach łączników systemu przyrodniczego należy dążyć do:

- kształtowania ciągłości funkcjonalno-przestrzennej lokalnych terenów zieleni przyulicznej, zieleni towarzyszącej ciągom pieszym i rowerowym z obszarami systemu przyrodniczego,
- kształtowania liniowych terenów zieleni (np. szerokie aleje z drzewami i krzewami, tworzącymi przestrzeń publiczną, ciągi spacerowe i rowerowe, elementy retencyjne) łączących tereny zieleni takie, jak: parki, skwery, lasy.

Przewidywane rozwiązania planistyczne nie naruszają ustaleń „Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Białegostoku”.

Rysunek 3 Wyrys ze Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Białegostoku

1.2.3. Obowiązujące miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego

Na przedmiotowym obszarze na niewielkim fragmencie obowiązują ustalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części osiedla Bojary w Białymstoku (rejon ul. Towarowej, Skorupskiej, Świętojańskiej, J.K. Branickiego, Ogrodowej i Sienkiewicza), uchwalonego uchwałą Nr XVIII/174/07 Rady Miejskiej Białegostoku z dnia 29 października 2007 r. Jest to teren o symbolu 3.5MW,U przeznaczony pod zabudowę mieszkaniową wielorodzinną z usługami, urządzeniami towarzyszącymi, parkingami, dojazdami, placami zabaw i zielenią urządzoną oraz teren o symbolu 3.6UO przeznaczony pod usługi oświaty wraz z urządzeniami towarzyszącymi, parkingami, dojazdami i zielenią urządzoną, a także drogi: ul. Piasta KD-14L, ul. Skorupska KD-6Z, ul. Spacerowa KD-26D, ul. Daleka KD-5Z. Za ulicą Daleką projekt planu sąsiaduje z terenem o symbolu 2.18MW,U przeznaczony pod zabudowę mieszkaniową wielorodzinną z usługami oraz z urządzeniami towarzyszącymi, parkingami, dojazdami, placami zabaw i zielenią urządzoną.

Na niewielkim fragmencie obowiązują również ustalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części osiedla Wygoda w Białymstoku (rejon ul. Zacisze) uchwalonego uchwałą Nr IX/76/07 Rady Miejskiej Białegostoku z dnia 26 marca 2007 r. Jest to teren o symbolu 5.3U,ZP przeznaczony pod usługi, zieleń i inne funkcje w zależności od potrzeb do zagospodarowania łącznie z terenami os. Piasta, a także drogi o symbolach: 02KD-G ul. Piastowska i 03KD-G ul. Towarowa.

Poza tym od strony północnej projekt planu sąsiaduje z powyższej uchwały oraz jej zmiany z terenem o symbolu 5.4KX przeznaczonym pod zespół garaży wraz z obiektami i urządzeniami towarzyszącymi oraz terenem o symbolu 5.5U przeznaczonym pod zabudowę usługową wraz z obiektami i urządzeniami towarzyszącymi oraz terenem zamkniętym TZ.

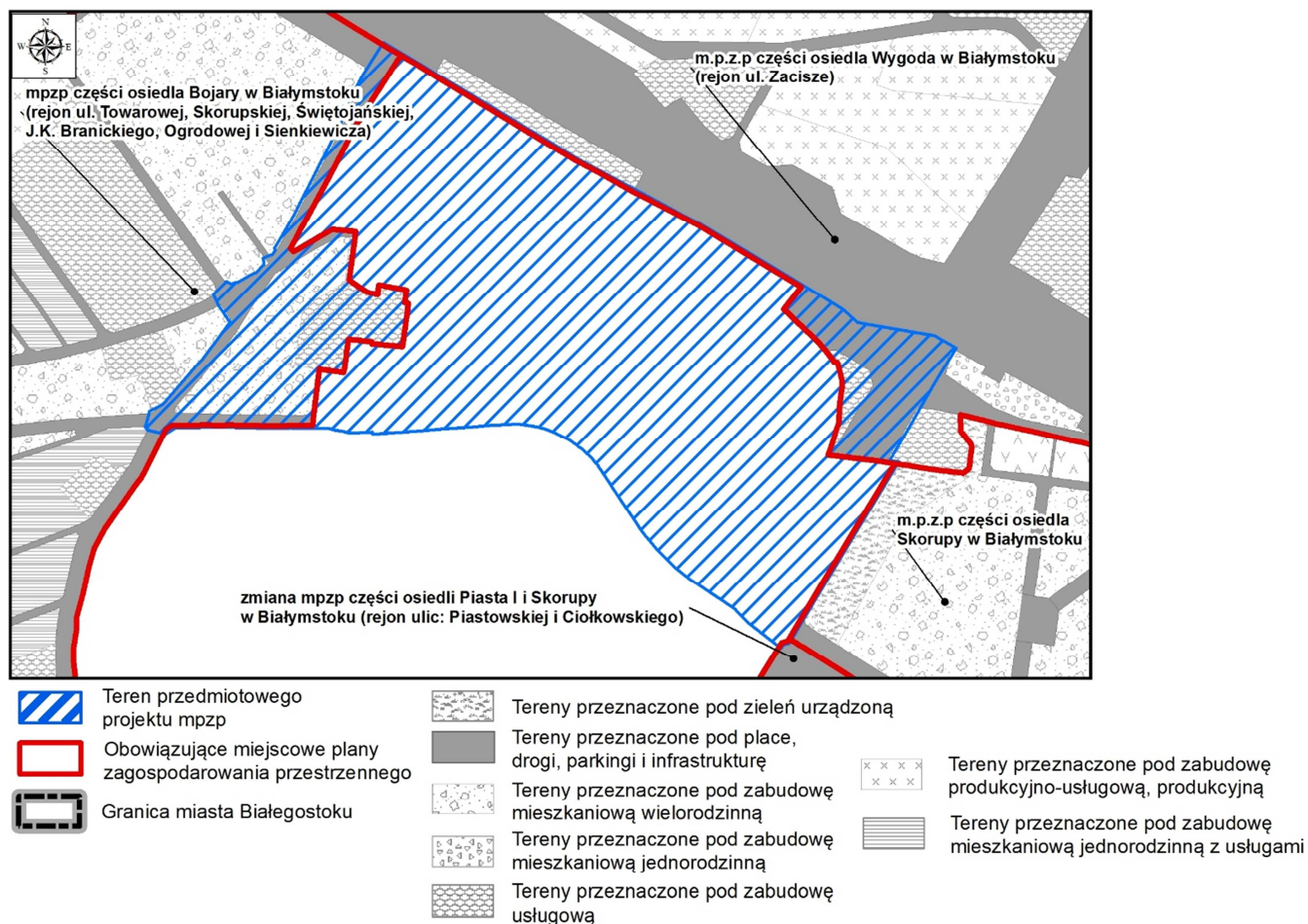
Prognozy oddziaływania do środowiska do wyżej wymienionych planów nie odnoszą się w szczególności do terenów objętych Planem.

Od strony wschodniej do projektu planu przylega miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego części osiedla Skorupy w Białymstoku uchwalony uchwałą Nr LXIV/642/98 Rady Miejskiej Białegostoku z dnia 25 lutego 1998 r. Projekt planu sąsiaduje z terenem o symbolu 5ZP,W,EE, na którym to ustalono jako przeznaczenie podstawowe zieleń publiczną wchodzącą w skład miejskiego systemu przyrodniczego. Jest to również dolina rzeki Dolistówki z pasem linii elektroenergetycznej 110 kV.

Od strony południowo-wschodniej na malutkim fragmencie styka się z miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego części osiedli Piasta I i Skorupy w Białymstoku (rejon ulic: Piastowskiej i Ciołkowskiego) uchwalonym uchwałą Nr VI/37/11 Rady Miejskiej Białegostoku z dnia 17 stycznia 2011 r., z terenem o symbolu 1.1KPL,KX,WS,ZP przeznaczonym pod plac miejski, miejsca postojowe, wody śródlądowe – rzeka Dolistówka oraz zieleń urządzoną wraz z urządzeniami towarzyszącymi.

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO
 projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części osiedli Bojary i Piasta I w Białymstoku
 w rejonie ulic Dalekiej i Mieszka I

Rysunek 4 Projekt planu miejscowego na tle obowiązujących miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego w Białymstoku

1.2.4. Plan Gospodarki Odpadami Województwa Podlaskiego na lata 2016-2022

Działania zmierzające do zapobiegania powstawaniu odpadów, ograniczania ich ilości oraz negatywnego oddziaływania na środowisko koncentrować się powinny głównie na działaniach edukacyjnych i informacyjnych. W ramach prowadzonych działań edukacyjnych zwrócić należy również uwagę na promocję wykorzystania produktów wytwarzanych z materiałów odpadowych.

W obowiązującym *Planie Gospodarki Odpadami Województwa Podlaskiego na lata 2016-2022* wskazano do osiągnięcia do 2028 r. m.in. następujące cele główne w stosunku do gospodarki odpadami komunalnymi, w tym odpadami żywności i innymi odpadami ulegającymi biodegradacji:

- 1) Zmniejszenie ilości powstających odpadów (ograniczenie marnotrawienia żywności, wprowadzenie selektywnego zbierania bioodpadów z zakładów zbiorowego żywienia).
- 2) Zwiększenie świadomości społeczeństwa na temat właściwego gospodarowania odpadami komunalnymi, w tym odpadami żywności i innymi odpadami ulegającymi biodegradacji.

- 3) Zapewnienie jak najwyższej jakości zbieranych odpadów przez odpowiednie systemy selektywnego zbierania odpadów, w taki sposób, aby mogły one zostać w możliwie najbardziej efektywny sposób poddane recyklingowi.
- 4) Zmniejszenie udziału zmieszanych odpadów komunalnych w całym strumieniu zbieranych odpadów (zwiększenie udziału odpadów zbieranych selektywnie).
- 5) Zwiększenie udziału odzysku, w szczególności recyklingu odniesieniu do szkła, metali, tworzyw sztucznych oraz papieru i tektury, jak również odzysku energii z odpadów zgodnego z wymogami ochrony środowiska.
- 6) Zwiększenie ilości zbieranych selektywnie odpadów niebezpiecznych występujących w strumieniu odpadów komunalnych.
- 7) Zmniejszenie ilości odpadów ulegających biodegradacji unieszkodliwianych przez składowanie.
- 8) Zaprzestanie składowania odpadów ulegających biodegradacji selektywnie zebranych.
- 9) Zaprzestanie składowania zmieszanych odpadów komunalnych bez przetworzenia.
- 10) Likwidacja miejsc nielegalnego składowania odpadów komunalnych.

Jednym z celów szczegółowych jest objęcie wszystkich właścicieli nieruchomości, na których zamieszkują mieszkańcy systemem selektywnego zbierania odpadów komunalnych. W projekcie planu uwzględniono zapisy odnośnie gospodarki odpadami.

1.2.5. Program Ochrony Środowiska dla miasta Białystok na lata 2017–2020 z perspektywą na lata 2021-2024

Program ochrony środowiska dla miasta Białystok na lata 2017-2020 z perspektywą na lata 2021-2024 jest dokumentem planowania strategicznego, zawierającym cele i kierunki polityki w zakresie ochrony środowiska, prowadzonej przez miasto Białystok i określającym wynikające z nich działania.

Nadrzędnym celem polityki ochrony środowiska na lata 2017 – 2020 będzie, podobnie jak w latach poprzednich, dążenie do: „Zrównoważonego i trwałego rozwoju miasta Białystok, w którym środowisko przyrodnicze i jego ochrona mają znaczący wpływ na przyszły charakter tego obszaru i równocześnie wspierają jego rozwój gospodarczy i społeczny poprzez poprawę jego stanu, ładu przestrzennego i rozwój infrastruktury ochrony środowiska”. Cele i kierunki interwencji stanowią zestaw pożądaných (wskazywanych) kierunków do realizacji lub zaniechania, mających w efekcie poprawić stan jakości środowiska, zachować lub ochronić wartościowe komponenty środowiska i dać narzędzie do racjonalnego korzystania ze środowiska.

Tabela 1 Cele Programu ochrony środowiska dla miasta Białystok powiązane z projektem planu

Obszar interwencji	Cel strategiczny w latach 2017-2024 Kierunek interwencji
Jakość powietrza i ochrona klimatu	<p>Osiągnięcie dobrej jakości powietrza i jakości życia mieszkańców – dążenie do osiągnięcia dopuszczalnych i docelowych poziomów zanieczyszczeń powietrza</p> <ul style="list-style-type: none"> - Poprawa efektywności energetycznej w sektorze publicznym, w tym termomodernizacja i wymiana oświetlenia; - Rozbudowa systemu dróg dla rowerów i innej infrastruktury rowerowej, promocja ruchu rowerowego; - Ograniczenie ruchu docelowego do centrum miasta; - Eliminacja ruchu, w tym tranzytowego z centrum miasta m.in. przez budowę obwodnic i dróg miejskich stanowiących dogodne połączenie między dzielnicami; - Ograniczenie emisji z transportu publicznego; - Poprawa jakości infrastruktury drogowej; - Planowanie przestrzenne służące poprawie jakości powietrza.
Zagrożenie hałasem	<p>Osiągnięcie dobrego stanu klimatu akustycznego, bez przekroczeń dopuszczalnych norm hałasu</p> <ul style="list-style-type: none"> - Ograniczenie oddziaływania hałasu komunikacyjnego; - Ograniczenie uciążliwości lokali i imprez masowych.
Gospodarowanie wodami	<p>Osiągnięcie i utrzymanie dobrego stanu wód powierzchniowych oraz ochrona jakości wód podziemnych i racjonalizacja ich wykorzystania , ochrona przed powodzią, suszą i deficytem wody</p> <ul style="list-style-type: none"> - Zapewnienie odpowiedniej jakości wody pitnej poprzez modernizację zbiorowego systemu uzdatniania i dystrybucji wody; - Rozwój i modernizacja zbiorowego systemu odprowadzania i oczyszczania ścieków komunalnych; - Zwiększenie retencji wodnej i gruntowej w celu ochrony terenów zabudowanych przed podtopieniami; - Poprawa jakości wód powierzchniowych i podziemnych.
Powierzchnia ziemi	<p>Ochrona i zapewnienie właściwego sposobu użytkowania powierzchni ziemi</p> <ul style="list-style-type: none"> - Przeciwdziałanie zanieczyszczeniu powierzchni ziemi; - Zapobieganie degradacji gleb.
Gospodarowanie odpadami	<p>Zapewnienie zrównoważonego systemu gospodarki odpadami</p> <ul style="list-style-type: none"> - Doskonalenie systemu gospodarki odpadami zgodnego z hierarchią postępowania z odpadami w szczególności systemu selektywnej zbiórki odpadów komunalnych z obszaru miasta - Osiągnięcie wymaganych poziomów recyklingu i przygotowania do ponownego użycia odpadów komunalnych - Poprawa jakości środowiska.
Zasoby przyrodnicze	<p>Zapewnienie właściwej struktury i jakości terenów zieleni</p> <ul style="list-style-type: none"> - Ochrona istniejących terenów zieleni wraz z utrzymaniem ich w należytym stanie; - Zwiększenie bioróżnorodności w parkach i na skwerach walorów przyrodniczych.

1.2.6. Plan Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Podlaskiego

Polityka przestrzennego zagospodarowania województwa realizuje cele określone dla jego przestrzeni i współpracy transgranicznej w: *Koncepcji Przestrzennego Zagospodarowania Kraju 2030* i powiązanych z nią krajowych strategiach rozwoju (DSRK 2030, ŚSRK 2020, KSRR 2020) oraz Strategii Rozwoju Województwa Podlaskiego do roku 2020 i powiązanych z nią cząstkowych dokumentach strategicznych. Cele te oraz realizujące je zasady i kierunki działań wynikają z uwarunkowań zagospodarowania oraz uwzględniają wnioski zgłoszone do *Planu* przez samorzady województw sąsiadujących, organy samorządu powiatowego i gminnego. System celów polityki przestrzennej zagospodarowania województwa obejmuje cel strategiczny i 5 celów cząstkowych, stanowiących jego rozwinięcie, odniesionych do kluczowych elementów zagospodarowania województwa, w tym jego obszarów funkcjonalnych.

Celem strategicznym polityki przestrzennej zagospodarowania województwa podlaskiego jest: „Zrównoważone zagospodarowanie przestrzeni województwa podlaskiego, sprzyjające rozwojowi społeczno-gospodarczemu, spójności społecznej i terytorialnej, konkurencyjności oraz wykorzystaniu potencjału przyrodniczego, kulturowego i położenia przygranicznego”.

Zapewnienie realizacji celu strategicznego wymaga skupienia działań podmiotów publicznych na wybranych elementach zagospodarowania i wyodrębnionych terytoriach poprzez cele cząstkowe, do których należą:

- Cel 1. Zwiększenie konkurencyjności miejskich obszarów funkcjonalnych ośrodków – wojewódzkiego Białegostoku, subregionalnych Łomży i Suwałk oraz powiatowych w zakresie jakości: infrastruktury funkcji ponadlokalnych publicznych, potencjału gospodarczego, powiązań funkcjonalnych zewnętrznych i struktur przestrzennych zagospodarowania,
- Cel 2. Wzmocnienie spójności województwa w procesie zrównoważonego terytorialnie rozwoju i modernizacji zagospodarowania przestrzennego obszarów wiejskich z wykorzystaniem ich potencjału wewnętrznego, specjalizacji regionalnej i położenia przygranicznego,
- Cel 3. Poprawa dostępności terytorialnej zewnętrznej i wewnętrznej województwa podlaskiego, poprzez rozwój infrastruktury transportowej, ze zmniejszeniem kosztów środowiskowych, oraz telekomunikacyjnej i teleinformatycznej,
- Cel 4. Osiągnięcie i utrzymanie wysokiej jakości środowiska przyrodniczego województwa, w tym sieci ekologicznej, walorów dziedzictwa kulturowego i krajobrazowych oraz racjonalne użytkowanie ich zasobów,
- Cel 5. Zwiększenie odporności struktury przestrzennej województwa na zagrożenia bezpieczeństwa energetycznego, naturalne i awariami przemysłowymi oraz zdolności obronnych i ochronnych.

Zasady ogólne polityki przestrzennej województwa podlaskiego mają charakter stały i dotyczą wszelkich form działalności w przestrzeni:

- 1) Ustrojowa zasada zrównoważonego rozwoju - oznaczająca taki rozwój społeczno-gospodarczy, w którym następuje integrowanie działań politycznych, gospodarczych i społecznych z zachowaniem równowagi przyrodniczej oraz trwałości podstawowych procesów przyrodniczych, w celu zagwarantowania możliwości zaspokojenia podstawowych potrzeb poszczególnych społeczności oraz obywateli zarówno współczesnego pokolenia, jak i przyszłych pokoleń. Wynikają z niej następujące zasady planowania publicznego:
  - zasada racjonalności ekonomicznej,
  - zasada preferencji regeneracji,

- zasada przezorności ekologicznej,
  - zasada kompensacji ekologicznej,
- 2) Funkcjonowanie zintegrowanego systemu rozwoju zapewniają:
- zasada hierarchiczności celów,
  - zasada dynamicznego strefowania,
  - zasada partycypacji społecznej,
  - zasada harmonijnego wpisania dziedzictwa kulturowego w struktury przestrzenne,
  - zasada odchodzenia od monofunkcyjności przeznaczenia terenu,
  - zasada poprawy funkcjonowania struktur i układów przestrzennych,
  - zasada tworzenia rezerw terenowych.

1.2.7. Krajowy program oczyszczania ścieków komunalnych

Celem *Krajowego programu oczyszczania ścieków komunalnych* przez realizację ujętych w nim inwestycji, jest ograniczenie zrzutów niedostatecznie oczyszczanych ścieków, a co za tym idzie ochrona środowiska wodnego przed ich niekorzystnymi skutkami. *KPOŚK* jest instrumentem wdrażania dyrektywy Rady 91/271/EWG w odniesieniu do redukcji zanieczyszczeń biodegradowalnych z oczyszczalni > 2 000 RLM oraz redukcji związków azotu i fosforu.

Białystok został uznany za aglomerację priorytetową dla wypełnienia wymogów Traktatu Akcesyjnego. Aglomeracja (wg Prawa wodnego) oznacza teren, na którym zaludnienie lub działalność gospodarcza są wystarczająco skoncentrowane, aby ścieki komunalne były zbierane i przekazywane do oczyszczalni ścieków komunalnych.

Część obszaru aglomeracji nie obsługiwana systemem kanalizacyjnym powinna mieć wg *KPOŚK* zapewnione odprowadzenie i oczyszczanie ścieków przy wykorzystaniu systemów indywidualnych na odpowiednim poziomie ochrony środowiska.

Kolejne aktualizacje *KPOŚK* (w 2005 r., 2010 r., 2011 r., 2016 r. i 2017 r.) dotyczyły głównie weryfikacji wykazu aglomeracji oraz planowanych inwestycji w zakresie ich wyposażenia w systemy kanalizacji zbiorczej oraz oczyszczalnie ścieków.

Wnioski z *Prognozy oddziaływania na środowisko* wskazują, że realizacja celów *KPOŚK* jest przyjazna środowisku ze względu na zamierzenia i bezpośrednią realizację wymagań ochrony środowiska, poprzez np. zwiększenie dostępności usług kanalizacyjnych (m.in. rozbudowa sieci kanalizacyjnej) i poprawę warunków sanitarnych ludności.

1.2.8. Strategiczny plan adaptacji dla sektorów i obszarów wrażliwych na zmiany klimatu do roku 2020 z perspektywą do roku 2030 (SPA2020)

SPA 2020 wskazuje cele i kierunki działań adaptacyjnych, które należy podjąć w najbardziej wrażliwych sektorach i obszarach w okresie do roku 2020.

Zmiany klimatyczne w stosunku do gospodarki przestrzennej i obszarów zurbanizowanych będą prowadziły do zmniejszenia zasobów przestrzeni dostępnej dla danego typu prowadzonej lub planowanej działalności m.in. ze względu na zwiększone ryzyko powodziowe, deficyt wody, podniesienie, a także obniżenie poziomu wód gruntowych. Zmiany klimatu w kontekście przestrzennym oddziałują na cały kompleks problemów zagospodarowania przestrzennego, które

w skrajnym przypadku mogą generować konflikty społeczne i ograniczać możliwości rozwoju. Miasta zagrożone są bezpośrednio trzema zjawiskami: intensyfikacją miejskiej wyspy ciepła i silnymi ulewami powodującymi podtopienia oraz suszą sprzyjającą deficytowi wody w miastach. W mniejszym stopniu zagrożenie stanowią silne wiatry, które z uwagi na dużą szorstkość podłoża w miastach tracą swoją siłę. Miejska wyspa ciepła jest efektem zaburzonego przez powierzchnie sztuczne (asfalt, beton, pokrycia dachów itp.) przebiegu procesów wymiany energii między podłożem a atmosferą. Dodatkowo wzmacnia ją wzrastająca temperatura co sprzyja stresowi cieplnemu, stagnacji powietrza nad miastem, wzrostowi koncentracji zanieczyszczeń powietrza, w tym pyłu zawieszonego i smogu.

Celem głównym SPA jest zapewnienie zrównoważonego rozwoju oraz efektywnego funkcjonowania gospodarki i społeczeństwa w warunkach zmian klimatu. Cel ten zostanie osiągnięty poprzez realizację celów szczegółowych i wskazanych w ich ramach kierunków działań w odniesieniu do analizowanego projektu planu poprzez m.in.:

Cel 1. Zapewnienie bezpieczeństwa energetycznego i dobrego stanu środowiska

1.1 - dostosowanie sektora gospodarki wodnej do zmian klimatu

Ten kierunek ma na celu usprawnienie funkcjonowania sektora w warunkach nadmiaru, jak i niedoboru wody. Zaproponowane działania zapewnią usprawnienie systemu gospodarowania wodami w Polsce, ułatwią dostęp do wody dobrej jakości, ograniczą negatywne skutki susz i powodzi, pozwolą na poprawę i utrzymanie dobrego stanu wód i ekosystemów od wód zależnych (w tym prowadzenie działań polegających na ochronie wód śródlądowych przed eutrofizacją) oraz poprawią bezpieczeństwo i efektywność ekonomiczną gospodarki wodnej.

1.3 – dostosowanie sektora energetycznego do zmian klimatu

Konieczne będzie dostosowanie systemu energetycznego do wahań zapotrzebowania zarówno na energię elektryczną, jak i ciepłą, m.in. poprzez wdrożenie stabilnych niskoemisyjnych źródeł energii. Istotne będzie także wykorzystanie odnawialnych źródeł energii: energii słonecznej, wiatrowej, biomasy i energii wodnej.

1.5 – adaptacja do zmian klimatu w gospodarce przestrzennej i budownictwie

Działania w tym zakresie powinny zmierzać do objęcia całego terytorium kraju skutecznym systemem planowania przestrzennego zapewniającego właściwe i zrównoważone wykorzystanie terenów, z uwzględnieniem narzędzi informatycznych. Jednocześnie, w sektorze budownictwa konieczne będzie uwzględnienie potencjalnego oddziaływania zjawisk ekstremalnych spowodowanych zmianami klimatu.

Cel 4. Zapewnienie zrównoważonego rozwoju regionalnego i lokalnego z uwzględnieniem zmian klimatu

4.2 – miejska polityka przestrzenna uwzględniająca zmiany klimatu

Wynikiem działań dotyczących polityki przestrzennej uwzględniającej konsekwencje zmian klimatycznych dla miast powinna być m.in. adaptacja instalacji sanitarnych i sieci kanalizacyjnych do zwiększonych opadów nawałnych, mała retencja miejska oraz zwiększenie obszarów terenów zieleni i wodnych w mieście, wymiana szczelnych powierzchni gruntu na przepuszczalne.

1.2.9. Plan gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły

Najważniejszym przesłaniem Ramowej Dyrektywy Wodnej (RDW) jest ochrona zasobów wodnych dla przyszłych pokoleń. Wprowadza ona zintegrowaną politykę wodną mającą na celu

zapewnienie ludziom dostępu do czystej wody pitnej po rozsądnej cenie, która umożliwi rozwój gospodarczy i społeczny przy równoczesnym poszanowaniu potrzeb środowiska. Głównym celem RDW jest osiągnięcie dobrego stanu wszystkich części wód.

Zgodnie z przepisami RDW planowanie gospodarowania wodami odbywa się w podziale na obszary dorzeczy. Plany gospodarowania wodami (PGW) są narzędziem planistycznym, które ma usprawnić proces osiągania celów środowiskowych. Stanowią one będą fundament podejmowania decyzji mających wpływ na stan zasobów wodnych oraz zasady gospodarowania wodami w przyszłości. PGW będą miały wpływ nie tylko na kształtowanie gospodarki wodnej, ale także na inne sektory gospodarki, w tym: przemysł, rolnictwo, leśnictwo, gospodarkę komunalną, transport, rybołówstwo czy turystykę. To dokument który obejmuje działania zmierzające do spełnienia celów RDW w zakresie osiągnięcia i utrzymania dobrego stanu wód, a w szczególności ekosystemów wodnych i od wód zależnych.

Cele środowiskowe dla części wód zostały oparte głównie na wartościach granicznych poszczególnych wskaźników fizyko-chemicznych, biologicznych i hydromorfologicznych określających stan ekologiczny wód powierzchniowych oraz wskaźników chemicznych świadczących o stanie chemicznym wody, odpowiadających warunkom osiągnięcia przez te wody dobrego stanu, z uwzględnieniem kategorii wód, wg rozporządzenia w sprawie sposobu klasyfikacji stanu jednolitych części wód powierzchniowych.

Dla jednolitych części wód, będących obecnie w bardzo dobrym stanie/potencjale ekologicznym, celem środowiskowym będzie utrzymanie tego stanu/potencjału. Dla naturalnych części wód celem będzie osiągnięcie co najmniej dobrego stanu ekologicznego, dla silnie zmienionych i sztucznych części wód – co najmniej dobrego potencjału ekologicznego. Ponadto, w obydwu przypadkach, w celu osiągnięcia dobrego stanu/potencjału konieczne będzie dodatkowo utrzymanie co najmniej dobrego stanu chemicznego.

2. INFORMACJE O METODACH ZASTOSOWANYCH PRZY SPORZĄDZANIU PROGNOZY

Prognozę oddziaływania na środowisko projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części osiedli Bojary i Piasta I w Białymstoku w rejonie ulic Dalekiej i Mieszka I wykonano na podstawie art. 17 pkt 4 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2020 r., poz. 293, z późn. zm.) oraz art. 46 pkt 1, art. 51 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2020 r., poz. 283, z późn. zm.).

Zakres i stopień szczegółowości informacji zawartych w prognozie do projektu planu został uzgodniony na podstawie art. 53 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko z Regionalnym Dyrektorem Ochrony Środowiska w Białymstoku (znak: WPN.411.1.7.2019 EC z dnia 05.02.2019 r.) oraz Państwowym Powiatowym Inspektorem Sanitarnym w Białymstoku (uzgodnienie nr 2/NZ/19 z dnia 21.01.2019 r.).

Zakres terytorialny opracowania obejmuje teren projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w granicach określonych uchwałą Nr II/6/18 Rady Miasta Białystok z dnia 29 listopada 2018 r. i tereny sąsiednie w obszarze, na którym mogłyby skutkować realizacja ustaleń tego planu.

Stan środowiska omawianego terenu i zagrożenia wynikające z realizacji ustaleń projektu planu przedstawiono w formie graficznej (załącznik 1 i załącznik 2) oraz opisowej, zawartej w niniejszym opracowaniu.

Celem opracowania „prognozy oddziaływania na środowisko” jest identyfikacja i przewidywanie oddziaływania zamierzeń o implikacjach środowiskowych na zdrowie ludzi oraz na środowisko biogeofizyczne, a co za tym idzie zinterpretowanie i skuteczne przekazanie informacji o tych oddziaływaniach. Prognoza zawiera możliwie wyczerpujące opisanie środowiska w jego złożoności oraz przewidywania jego zmian spowodowanych oddziaływaniem wprowadzonych doń nowych czynników. W trakcie prognozowania uwzględnia się wszystkie poziomy powiązań między przyczynami i skutkami. Oprócz zależności przyczynowo-skutkowych uwzględnia się powiązania łącznie z wtórnymi przyczynami i skutkami oraz proponuje działania zaradcze i korekcyjne. Zadaniem prognozy jest ocena całościowa i obiektywna przedmiotowego terenu.

Do oceny interakcji między człowiekiem a środowiskiem, w prognozie oddziaływania na środowisko zastosowano głównie metodę analityczno-porównawczą. Dla zbadania stanu środowiska wykorzystano materiały archiwalne uzupełnione i zaktualizowane na podstawie bezpośrednich badań terenowych.

3. PROPOZYCJE DOTYCZĄCE PRZEWIDYWANYCH METOD ANALIZY SKUTKÓW REALIZACJI POSTANOWIEŃ PROJEKTU PLANU ORAZ CZĘSTOTLIWOŚCI JEJ PRZEPROWADZANIA

Aby kontrolować praktyczne skutki zmian zachodzących w zagospodarowaniu przestrzennym Białegostoku, zarówno z punktu widzenia ich zgodności z ustaleniami zawartymi w projekcie planu, jak i ich potencjalnego wpływu na środowisko przyrodnicze oraz implementacji zaleceń i sugestii zawartych w niniejszej prognozie, niezbędne jest prowadzenie systemu monitorowania planu, czyli sprawdzania postępów z jego realizacji. Monitoring powinien umożliwić korygowanie działań, które nie przynoszą planowanych efektów i rezultatów, reagowanie na zmiany sytuacji w mieście.

Monitoring skutków realizacji ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części osiedli Bojary i Piasta I w Białymstoku w rejonie ulic Dalekiej i Mieszka I prowadzony będzie w ramach analizy zmian w zagospodarowaniu przestrzennym dokonywanej zgodnie z art. 32 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym przez Prezydenta Miasta uwzględniającej m.in. prowadzone na bieżąco rejestry wydanych pozwoleń na budowę, rejestry obiektów oddanych do użytku, zestawienia rozbiórki obiektów oraz wydanych zezwoleń na realizację dróg.

Na podstawie artykułu 32 ust. 2 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, co najmniej raz w kadencji Prezydent Miasta przekazuje Radzie Gminy wyniki analiz. Zostaną one poszerzone o ocenę skutków realizacji ustaleń wszystkich obowiązujących planów. Jednym z narzędzi, które posłuży do ww. analizy będzie ortofotomapa Białegostoku.

4. INFORMACJE O MOŻLIWYM TRANSGRANICZNYM ODDZIAŁYWANIU NA ŚRODOWISKO

Ze względu na przyjęte zagospodarowanie terenu objętego projektem miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części osiedli Bojary i Piasta I w Białymstoku w rejonie ulic Dalekiej i Mieszka I oraz mogące powstać zamierzenia inwestycyjne z realizacji jego ustaleń, nie stwierdza się wystąpienia możliwości transgranicznego oddziaływania na środowisko.

5. ISTNIEJĄCY STAN ŚRODOWISKA ORAZ POTENCJALNE ZMIANY TEGO STANU W PRZYPADKU BRAKU REALIZACJI PROJEKTU PLANU

5.1. Istniejący stan środowiska w obszarze projektu planu

budowa geologiczna, geomorfologia oraz powierzchnia terenu

W szerszym układzie przyrodniczym, teren objęty opracowaniem położony jest na Nizinie Północnopodlaskiej i w całości należy do zachodniej części mezoregionu Wysoczyzny Białostockiej. Budulcem pokrywy glebowej są utwory czwartorzędowe zlodowacenia środkowopolskiego.

Obszar projektu planu znajduje się w centralnej części Białegostoku. Teren opada w kierunku doliny Dolistówki z wysokości ok. 145 m n.p.m. znajdującej się na północnym-zachodzie do ok. 133,75 m n.p.m na wschód.

Na podstawie map opracowanych przez W. Kwiatkowskiego (Geomorfologia i Geologia) w 2004 r. północno-zachodnią część terenu stanowi wysoczyzna moreny ablacyjnej, budowana przez piaski, żwiry, głazy lodowcowe. W obrębie wysoczyzny moreny dennej (zbudowanej z gliny zwałowej) znajdującej się w środkowej części opracowania występuje równinne dno niecki wytopiskowej. Niecka wytopiskowa wskazuje na udział procesów związanych z arealnym typem deglacji łądolu środkowopolskiego. Związany jest z nią kręty bieg Dolistówki. Forma ta budowana jest przez piaski, żwiry, mułki, gliny wytopiskowe na glinach. Wschodnie krańce opracowania zajmuje taras zalewowy, dno doliny, budowane przez piaski humusowe i namuły dolin i zagłębień okresowo przepływowymi.

Natomiast na mapie stanowiącej kompilację arkuszy Szczegółowej Mapy Geologicznej Polski 1 : 50 000, arkuszy Białystok (Kmieciak 2004) i Wasilków (Laskowski 2002) zauważa się, że znaczną część północno-zachodnią stanowi wysoczyzna moreny ablacyjnej, zbudowana z piasków, żwirów i głazów lodowcowych. Środkową część zajmuje wysoczyzna moreny dennej (budowana przez gliny zwałowe), w obrębie której znajduje się zagłębienie wytopiskowe, złożone z piasków, mułków i żwirków wytopiskowych. Dalej w części wschodniej zaznacza się forma rzeczna - dno doliny rzecznej zbudowane z piasków humusowych i namułów den dolinnych oraz zagłębień okresowo przepływowymi.

Większość obszaru ma dobre warunki fizjograficzne do zabudowy. Część wschodnia to tereny o średnio korzystnych warunkach do zabudowy, zaś niekorzystne warunki panują w przebiegającej dolinie rzecznej. Poziom wody gruntowej od powierzchni terenu na większości obszaru kształtuje się na poziomie od 2-4 m p.p.t., w części wschodniej poziom ten jest wyższy i wynosi 1-2 m p.p.t. oraz 0-1 m p.p.t.

Na prawie całym terenie przepuszczalność gruntów jest słaba, piaski drobne i słabogliniaste oraz piaski pylaste. Na niewielkich fragmentach przepuszczalność jest bardzo słaba- piaski gliniaste, pyły, gliny i ły oraz na północnym wschodzie średnia – piaski średnio i gruboziarniste.

Teren objęty projektem planu został w znacznej mierze zurbanizowany i przekształcony. W wyniku wkraczania budynków oraz realizacji układu komunikacyjnego profile gleb zostały zniekształcone i przemieszane.

warunki hydrograficzne i hydrogeologiczne

Biorąc pod uwagę podział hydrograficzny zlewni topograficznych zauważa się, że cały obszar należy do zlewni Dolistówki. Spływ wód opadowych w przypowierzchniowych warstwach piaszczystych odbywa się zgodnie ze spadkiem terenu w kierunku doliny Dolistówki.

Fragment we wschodniej części obszaru stanowi dolina rzeczna, która to w większości została zajęta pod sieć komunikacyjną. Za wschodnią granicą opracowania przepływa Dolistówka.

Poziom wody gruntowej od powierzchni terenu na większości obszaru kształtuje się na poziomie od 2-4 m p.p.t., w części wschodniej poziom ten jest wyższy i wynosi 1-2 m p.p.t. oraz 0-1 m p.p.t.

Cały teren znajduje się na obszarze leja depresyjnego, jest to obszar, w którym na skutek odwodnienia nastąpiło obniżenie zwierciadła wód podziemnych pierwszego poziomu. Związany jest on bezpośrednio z eksploatacją ujęć komunalnych.

Teren opracowania nie znajduje się w obszarach zagrożonych powodzią od rzeki Supraśl wyznaczonych na mapach zagrożenia powodziowego opracowanych przez Krajowy Zarząd Gospodarki Wodnej w 2015 r.

Omawiany obszar znajduje się w znacznej odległości od obszaru Głównego Zbiornika Wód Podziemnych nr 218 – Pradolina rzeki Supraśl.

Na omawianym terenie znajduje się kilka budynków niepodłączonych do kanalizacji sanitarnej.

Tereny z dominacją sztucznego odpływu powierzchniowego to powierzchnie, dachów, ulic, chodników, placów i wszystkie inne grunty pokryte sztuczną nawierzchnią, cechuje je całkowity brak infiltracji, praktycznie cała woda opadowa i roztopowa jest szybko odprowadzana do kanalizacji deszczowej. Do terenów z dominacją odpływu powierzchniowego i podziemnego zaliczono tereny zwartej i wysokiej zabudowy osiedlowej z pewnym udziałem drobnych powierzchni chłonnych w postaci trawników, zieleńców, grup i szpalerów drzew. Mają one możliwość częściowego spowolnienia odpływu i zatrzymywania wody w glebie. W obrębie terenów zurbanizowanych, powierzchnie wolne od zabudowy, pokryte trwałą roślinnością na obszarach płaskich charakteryzują się dominacją procesu intercepcji. Przechwytywana tutaj przez rośliny woda przyczynia się do spowolnienia obiegu wody.

szata roślinna

Ważne miejsce w szacie roślinnej opracowywanego obszaru ma zieleń towarzysząca zabudowie mieszkaniowej i usługowej. Powierzchnia biologicznie czynna ma roślinność powstałą w wyniku działalności człowieka: drzewa i krzewy nasadzone w grupach lub pojedynczo, trawniki. Cenna zieleń (zadrzewienia) występuje również wzdłuż dróg.

Tereny zielone pomiędzy zabudowaniami z licznymi zadrzewieniami, grupami, alejami drzew to przestrzenie ogólnodostępne, miejsca rekreacji i wypoczynku codziennego mieszkańców. Pełnią one również ważną funkcję w przewietrzaniu miasta. Tereny zielone wyznaczają enklawy, ułatwiające realizację takich celów społecznych jak kontakty sąsiedzkie i inne szersze interakcje społeczne. Tereny zielone mają duże znaczenie dla ludzi żyjących w mieście. Drzewa sprawiają, że mamy czym oddychać. W sytuacjach niepokoju, wewnętrznego napięcia często człowiek szuka kontaktu z przyrodą. Już krótki spacer wśród zieleni, kwiatów i śpiewu ptaków pozwala zapomnieć o wielu przykrych sprawach i rozładować napięcie, któremu podlegamy w codziennym życiu.

W bliskim sąsiedztwie drzew tworzy się korzystny mikroklimat. Skupiska drzew oraz pojedyncze drzewa są ponadto siedliskiem dla wielu zwierząt. Drzewa wzbogacają bioróżnorodność środowiska. Dojrzałe drzewa o dobrej kondycji zdrowotnej poprawiają jakość powietrza, pomagają ochłodzić i odświeżyć powietrze. Drzewostan charakteryzuje się znacznym zróżnicowaniem pod względem składu gatunkowego, wieku oraz walorów przyrodniczo-krajobrazowych. Budują go takie gatunki jak: klony, lipy, dęby, kasztanowce oraz rośliny ozdobne. Roślinność korzystnie wpływa na wymianę mas powietrza w mieście.

Porosty, głównie porosty nadrzewne są istotnym wskaźnikiem czystości powietrza stosowanym przy analizie zanieczyszczenia powietrza w miastach. Teren objęty opracowaniem rozpatrywany w kategorii wegetacji porostów objęty jest w większości III strefą lichenoindykacyjną, w której na korze drzew dominują gatunki porostów o plechach skorupiastych i proskowatych. Zaś niewielki fragment na wschodzie znajduje się w IV strefie, w której to kolonizują, oprócz porostów skorupiastych i łusczkowatych, gatunki o plechach listkowatych.

Do obszarów cechujących się niskim stopniem aktywności biologicznej należą tereny zabudowy wielorodzinnej, gdzie proporcja terenów otwartych względem zabudowanych jest korzystniejsza dla warunków środowiska życia. Towarzysząca roślinność ogrodowa ozdobna lub użytkowa zajmuje 26-50%. Najniższy stopień aktywności biologicznej obejmuje tereny zabudowy ze znikomym udziałem roślinności w przedziale 0-25%. Jest to zabudowa zwarta, charakterystyczna dla niektórych fragmentów centralnych części miasta. Niski udział terenów czynnych biologicznie powoduje, że tereny te stanowią swoiste bariery w łączności przyrodniczej.

ochrona przyrody i powiązania przyrodnicze

Za wschodnią granicą opracowania przepływa Dolistówka, jej dolina częściowo znajduje się na obszarze objętym planem, jednak została ona tutaj utwardzona poprzez przebiegający układ komunikacyjny.

Rzeka Dolistówka jest prawobrzeżnym dopływem rzeki Białej i stanowi w obrębie miasta lokalny korytarz ekologiczny. Bierze swój początek w rejonie wsi Sowlany. Płyne na południe po granicy miasta, a następnie skręca na południowy zachód i uchodzi do rzeki Białej w rejonie ulicy Branickiego. Niewielka zlewnia decyduje o tym, że występują tu duże przepływy wód wezbraniowych, a niewielkie w pozostałych okresach.

Doliny rzeczne są – poza lasami – najbardziej wartościowym środowiskiem przyrodniczym, stanowiącym podstawę bytu bogatej grupy zbiorowisk roślinnych, chronionych gatunków roślin oraz organizmów zwierzęcych: owadów (motyli), ptaków, płazów, gadów i ssaków. Są to główne ostoje różnorodności biologicznej na terenie Białegostoku. Pełnią funkcję

lokalnego korytarza ekologicznego. Korytarz ekologiczny wg definicji zawartej w ustawie z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody jest obszarem umożliwiającym migrację roślin, zwierząt lub grzybów. Najważniejsza jest ochrona funkcjonalności korytarzy i niedopuszczenie do zablokowania ich ciągłości. Korytarz położony wzdłuż dolin rzecznych cechuje się najszerszym spektrum występowania gatunków, jest miejscem żerowania, rozrodu, schronienia dla części organizmów występujących w płatach połączonych przez korytarze ekologiczne. Korytarze ekologiczne stanowią istotny element struktury przestrzeni przyrodniczej, pozwalający na łączenie w sieć obszarów cennych przyrodniczo, a tym samym umożliwiają funkcjonalne wzmacnianie systemu przyrodniczego.

Wyznaczone na tym terenie wg „Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Białegostoku” łączniki systemu przyrodniczego umożliwiają zachowanie ciągłości funkcjonalno-przestrzennej lokalnych terenów zieleni, w tym osiedlowej, zieleni przyulicznej, zieleni towarzyszącej ciągom pieszym i rowerowym z obszarami systemu przyrodniczego poza granicami projektu planu. Za południowo-zachodnią granicą łączniki systemu przyrodniczego łączą się z zurbanizowanym terenem zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, z dużym udziałem powierzchni biologicznie czynnej, który to jest elementem wspomagającym system przyrodniczy miasta. Łączniki te tworzą również powiązania ze znajdującą się poza granicami projektu planu doliną rzeczna będącą częścią podstawowego systemu przyrodniczego miasta.

fauna

Ze względu na charakter zainwestowania obszaru opracowania świat zwierząt jest tu ubogi, ograniczony. Jedynie stosunkowo licznie bytującymi są gatunki ptaków typowe dla obszarów miejskich takich jak: wróble, sroki, wrony i in.

jakość powietrza

W wykonanej „Ocenie poziomów substancji w powietrzu i klasyfikacji stref województwa podlaskiego w 2017 roku” (WIOŚ 2018) sklasyfikowano Białystok (strefa – aglomeracja białostocka) pod względem:

- kryterium ochrony zdrowia z uwzględnieniem poziomów dopuszczalnych określonych dla SO₂, NO₂, PM₁₀, ołowiu w pyle zawieszonym PM₁₀, benzenu, tlenku węgla oraz pyłu zawieszonym PM_{2,5} w klasie wynikowej A,
- kryterium ochrony zdrowia z uwzględnieniem poziomów docelowych określonych dla arsenu, kadmu i niklu w pyle zawieszonym PM₁₀ w klasie wynikowej A, z wyjątkiem benzo(a)pirenu – klasa wynikowa C,
- kryterium ochrony zdrowia z uwzględnieniem poziomu docelowego i długoterminowego dla ozonu – odpowiednio klasa A i D2.

Wyniki badań przeprowadzane od 2004 r. stwierdziły przekroczenia poziomów celów długoterminowych dla ozonu dla kryterium - ochrona zdrowia. Ozon troposferyczny (przyziemny) powstaje m.in. w wyniku reakcji fotochemicznych tlenków azotu (spalanie paliw do celów komunikacyjnych i energetycznych) i lotnych związków organicznych (głównie nie spalane paliwo i rozpuszczalniki organiczne) i posiada zdolność przenoszenia się na duże odległości. Ozon jest silnym utleniaczem fotochemicznym, który powoduje poważne problemy zdrowotne, niszczy materiały i uprawy rolne. Narażenie człowieka na niewielkie podwyższone stężenia ozonu może prowadzić do reakcji zapalnych oczu, dróg oddechowych, a także

zmniejszenia wydolności płuc. Jest powodem występowania objawów senności, bólu głowy i znużenia oraz powoduje spadek ciśnienia tętniczego krwi. Przy wyższych stężeniach występują objawy złego samopoczucia, nasilają się bóle głowy, rośnie pobudliwość, zmęczenie i wyczerpanie, objawy apatii.

W poprzednich latach sygnalizowano problem z dotrzymaniem normy dla benzo(a)pirenu i ostatnie badania potwierdziły konieczność podjęcia działań na rzecz ograniczenia stężeń tego zanieczyszczenia. Cały teren projektu planu znajduje się w obszarze przekroczeń poziomu docelowego benzo(a)pirenu Pd12aBiB(a)Pa01 wyznaczonego w *Programie ochrony powietrza* (2013 r.). Benzo(a)piren jest głównym przedstawicielem wielopierścieniowych węglowodorów aromatycznych, których źródłem mogą być silniki spalinowe, spalanie odpadów, liczne procesy przemysłowe, a także wszelkie procesy rozkładu termicznego związków organicznych przebiegające przy niewystarczającej ilości tlenu. Nośnikiem benzo(a)pirenu w powietrzu jest pył, dlatego jego szkodliwe oddziaływanie jest ściśle związane z oddziaływaniem pyłu oraz jego specyficznymi właściwościami fizycznymi i chemicznymi. Benzo(a)piren oddziałuje szkodliwie nie tylko na zdrowie ludzkie, ale także na roślinność, glebę i wodę. Wykazuje on małą toksyczność ostrą, zaś dużą toksyczność przewlekłą, co związane jest z jego zdolnością kumulacji w organizmie. Wysokie wartości B(a)P w mieście występują w miesiącach zimowych. Można zatem założyć, że odpowiedzialna jest za nie przede wszystkim niska emisja z systemów grzewczych, związana z sektorem komunalno-bytowym, ale w projekcie planu głównym jego źródłem jest komunikacja samochodowa.

Dominujący udział w emisji zanieczyszczeń na omawianym terenie będzie mieć, tak jak dotychczas, emisja z funkcjonowania istniejących ciągów komunikacyjnych. Pojazdy samochodowe w czasie jazdy emitują gazy spalinowe, które zawierają duże ilości substancji toksycznych. Oprócz tego na skutek wzajemnych oddziaływań opon i nawierzchni, a także zużywania się elementów pojazdów powstają zanieczyszczenia w postaci pyłów gumowych, azbestowych, kamiennych, cementowych, sadzy, rdzy itp. Wymienione substancje wywierają szkodliwy wpływ na stan zdrowia ludzi, klimat, a także glebę i rośliny. Osłabieniu ulega stan zdrowotności roślin – zanieczyszczenia powietrza powodują u drzew, zwłaszcza w pasie ok. 5 m od jezdni, zahamowanie przyrostu drewna i obniżenie jego wartości, ponadto zmniejszają odporność na choroby i szkodniki. Wzdłuż ciągów komunikacyjnych można się spodziewać podwyższonego stężenia niektórych metali ciężkich w glebie oraz w czasie i po okresie zimowym podwyższonego stężenia substancji używanych do zimowego utrzymania dróg.

klimat

Klimat Białegostoku jest dość surowy z wyraźnym wpływem kontynentalizmu, co przejawia się ostrymi zimami oraz gorętszymi i bardziej suchymi latami. Białystok charakteryzuje się klimatem wyraźnie chłodniejszym od innych dzielnic nizinnych. Średnia temperatura w 2017 r. wyniosła 7,9 °C (GUS 2018). Liczba dni mroźnych wynosi od 50 do 60, z przymrozkami od 110 do 138 dni. Okres wegetacyjny trwa 200 - 210 dni. Średnie roczne prędkości wiatru wynoszą około 2,5 m/s. Średnia suma rocznych opadów atmosferycznych na terenie Białegostoku w pięcioleciu 2013 - 2017 wyniosła 691 mm (GUS 2014 – 2018). W przebiegu rocznym opady letnie przeważają nad zimowymi.

Prawie cały obszar to tereny ograniczające poziomą wymianę powietrza oraz tereny utrudniające przewietrzanie. Główną przeszkodą dla przepływu powietrza są budynki o określonej wysokości oraz zgrupowania roślinności wypełniające przestrzeń między nimi. Im

zabudowa jest bardziej zwarta, tym kluczowy proces klimatyczny w mieście – przewietrzanie – będzie bardziej utrudniony. Niezabudowane, otwarte niewielkie powierzchnie na północnym-wschodzie cechuje większy proces przewietrzania. Tereny z udziałem regeneracji powietrza to tereny pokryte częściowo drzewami i zaroślami. Obniżone, nieckowate formy terenu na wschodzie to tereny z dominacją procesu stagnacji powietrza.

Lokalnie cyrkulację powietrza wspomogą zachowanie dobrze rozwiniętego drzewostanu o dobrej kondycji zdrowotnej oraz utworzenie terenów zieleni wśród zabudowy. Drzewa, w szczególności duże i stare odgrywają ogromną rolę przyrodniczą i ekologiczną. Pomagają wyrównać tzw. „wyspy ciepła” będące skutkiem nadmiaru szkła i betonu. Tereny miejskie z dojrzałymi drzewami mogą obniżać latem temperaturę otoczenia, w porównaniu do terenów bez drzew. Ulice miejskie są najruchliwszymi i najbardziej zanieczyszczonymi fragmentami miast, zatem obecność drzew ma szczególne znaczenie dla poprawy jakości środowiska miejskiego, zwłaszcza w częściach centralnych.

dziedzictwo kulturowe oraz zabytki

Obejmuje się ochroną następujące budynki, ujęte w gminnej i wojewódzkiej ewidencji zabytków, oznaczone odpowiednio na rysunku planu:

- 1) dom mieszkalny, Skorupska 42/1, drewn., 1908 r.;
- 2) dom mieszkalny, ul. Skorupska 46, drewn., pocz. XX w.;
- 3) dom mieszkalny, ul. Skorupska 48, drewn., 1906 r.;
- 4) dom mieszkalny, ul. Piasta 25, pocz. XX w.;
- 5) dom mieszkalny, ul. Piasta 27, pocz. XX w.;
- 6) dom mieszkalny, ul. Piasta 27/2 i Piasta 27/3, 1910 r.;
- 7) dom mieszkalny, ul. Piasta 33, lata 30-te XX w.;
- 8) dom mieszkalny, ul. Piasta 39, 1936 r.;

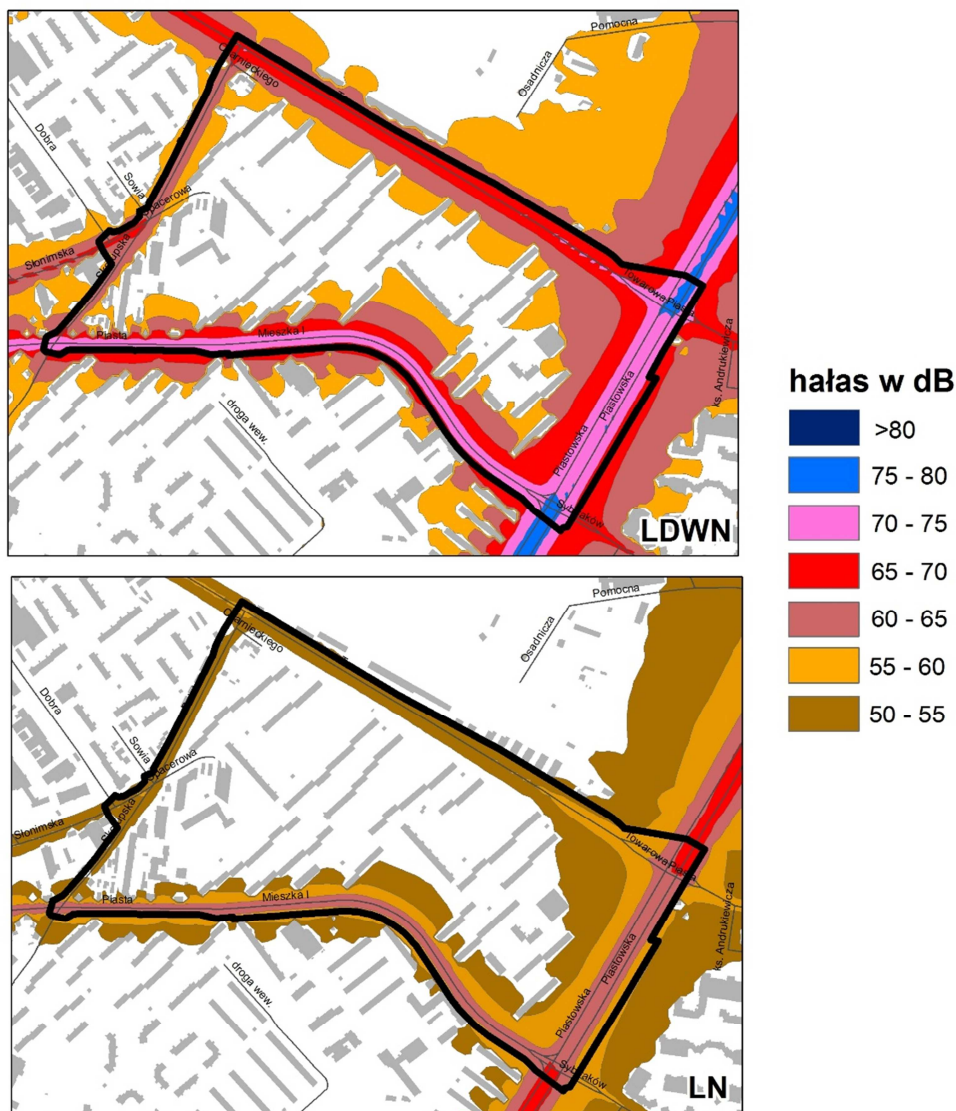
Obejmuje się ochroną następujące niezabytkowe budynki oznaczone na rysunku planu:

- 1) budynki przy ul. Mieszka I: 1, 3, 7, 15, 17, 21, 23;
- 2) budynki przy ul. Towarowej: 4, 6, 10, 12, 14, 16, 20, 22.

klimat akustyczny

Według *Mapy akustycznej miasta Białegostoku z 2017 r.* (rys. 5) największym źródłem emisji liniowej oddziałującej na analizowanym obszarze są ulice: Piastowska, Mieszka I, Towarowa. Hałas z ulicy Piastowskiej i Mieszka I występuje na poziomie do 75 dB. Na terenie istniejącego Społecznego Gimnazjum nr 4 oraz Przedszkola Samorządowego nr 68 znajdujących się przy ulicy Mieszka I, występują niewielkie przekroczenia dopuszczalnego poziomu hałasu do 5 dB.

Na omawianym terenie nie występują przekroczenia dopuszczalnych poziomów hałasu przemysłowego i kolejowego. Oddziaływanie linii kolejowych ma całkowicie marginalne znaczenie pod względem charakterystyki akustycznej całego miasta.

Rysunek 5 Imisja hałasu komunikacyjnego L_{DWN} i L_N w obszarze projektu planu
źródło: Mapa akustyczna miasta Białystok, 2017 r.

promieniowanie elektromagnetyczne

Teren opracowania nie znajduje się w zasięgu znaczącego oddziaływania pól elektromagnetycznych od linii elektroenergetycznych wysokiego napięcia oraz stacji bazowych telefonii komórkowej. Najbliżej za wschodnią granicą opracowania przebiega linia wysokiego napięcia 110 kV.

Na podstawie przeprowadzonych pomiarów pól elektromagnetycznych należy stwierdzić, iż w żadnym z badanych punktów na terenie Białegostoku nie odnotowano przekroczeń dopuszczalnych ich poziomów (WIOŚ 2018).

5.2. Potencjalne zmiany stanu środowiska przy braku realizacji projektu planu

Pozostawienie przedmiotowego terenu bez obowiązującego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego spowoduje, że nie będzie możliwe określenie zasad kształtowania polityki przestrzennej i sposobu postępowania w sprawach przeznaczania terenów na określone cele oraz ustalania zasad ich zagospodarowania i zabudowy (zgodnie z Art. 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym). Ponadto sytuacja taka utrudni kształtowanie ładu przestrzennego oraz ochronę środowiska.

Brak planu spowoduje, że nie określone zostaną parametry i sposoby kształtowania zabudowy, sposoby zagospodarowania wnętrz urbanistycznych oraz zasady kształtowania terenów zieleni urządzonej. Nie zostałyby utrzymany uporządkowany układ urbanistyczny istniejącego osiedla mieszkaniowego i jego spójność architektoniczno-przestrzenna.

Nie określone zostałyby również zasady kształtowania ładu przestrzennego, ze szczególnym uwzględnieniem terenów bezpośrednio przyległych do głównych przestrzeni publicznych oraz brak byłby weryfikacji wskaźników lokalizacji miejsc postojowych, a także obsługi komunikacyjnej i infrastrukturalnej obszaru. Ponadto brak projektu planu spowodowałby brak wyznaczenia ogólnodostępnych ciągów pieszych, ich powiązań oraz możliwości ich kontynuacji.

6. STAN ŚRODOWISKA NA OBSZARACH OBJĘTYCH PRZEWIDYWANYM ZNACZĄCYM ODDZIAŁYWANIEM

Realizacja postanowień projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego będzie miała oddziaływanie lokalne, ograniczające się do granic jego terenu, nie wpłynie negatywnie na obszary Natura 2000 (znajdujące się poza granicami miasta, w odległości ok. 6 km) oraz inne powierzchniowe formy ochrony przyrody położone najbliżej granic projektu planu, tj. Rezerwat Las Zwierzyniecki w odległości ok. 2 km w kierunku południowym oraz drzewa będą pomnikami przyrody.

Realizacja ustaleń projektu planu będzie miała oddziaływanie lokalne, odnoszące się do granic opracowania. Projekt planu otoczony jest ulicami o dużym natężeniu ruchu. Ulica Piastowska znajdująca się we wschodniej części opracowania przebiega po dolinie Dolistówki, która to w granicach opracowania została już w większości utwardzona. Dolina Dolistówki ciągnie się dalej w kierunku wschodnim, tam też przepływa Dolistówka. Rzeka Dolistówka jest prawobrzeżnym dopływem rzeki Białej i stanowi w obrębie miasta lokalny korytarz ekologiczny. Bierze swój początek w rejonie wsi Sowłany. Płyne na południe po granicy miasta, a następnie skręca na południowy zachód i uchodzi do rzeki Białej w rejonie ulicy Branickiego. Niewielka zlewnia decyduje o tym, że występują tu duże przepływy wód wezbraniowych, a niewielkie w pozostałych okresach. W środkowym i górnym biegu Dolistówki, znajdują się niewielkie płyty zniekształconych form łągów olszowo – jesionowych, łąk ostrożeńowych (*Cirsio-Polygonetum*) i młak niskoturzycowych. Są to jednak z reguły małe powierzchnie względnie naturalnych płatów, rozdzielone zbiorowiskami ruderalnymi i źródłkowymi, ze stanowiskiem kukułki krwistej *Dactylorhiza incarnata* liczącym kilkadziesiąt osobników. Większy kompleks zbiorowisk naturalnych i półnaturalnych znajduje się w strefie źródłowej jednej z odnóg Dolistówki, na SE od ul. Trawiastej, gdzie stwierdzono obecność gatunków chronionych: kukułki krwistej *Dactylorhiza incarnata* i kukułki szerokolistnej *Dactylorhiza majalis*. Warto podkreślić, że jeszcze kilkanaście lat temu, na wysokości ul. Wołyńskiej występowały turzycowiska ze związku

Magnocaricion, w których miały stanowiska lęgowe takie ptaki jak kszczyk, czajka, krzyżówka. Obecnie na miejscu szuwarów występują zbiorowiska ruderalne.

7. ISTNIEJĄCE PROBLEMY OCHRONY ŚRODOWISKA ISTOTNE Z PUNKTU WIDZENIA REALIZACJI PLANU W SZCZEGÓLNOŚCI DOTYCZĄCE OBSZARÓW PODLEGAJĄCYCH OCHRONIE NA PODSTAWIE USTAWY Z DNIA 16 KWIEŃNIA 2004 R. O OCHRONIE PRZYRODY

W granicach projektu planu nie występują obszary lub obiekty podlegające ochronie na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody.

Realizacja ustaleń projektu planu nie wpłynie negatywnie na obszary Natura 2000, najbliższe z nich są oddalone ok. 6 km od projektu planu w kierunku wschodnim: Puszcza Knyszyńska i Ostoja Knyszyńska (rys. 7). Należy nadmienić, że nie będą pod wpływem negatywnego oddziaływania zrealizowanych inwestycji w projekcie planu powierzchniowe formy ochrony przyrody na terenie Białegostoku (najbliższej granicy planu – Rezerwat Las Zwierzyniecki w odległości ok. 2 km w kierunku południowym oraz drzewa będą pomnikami przyrody).

Wyróżniającymi się elementami zieleni, które należy zachować przy zagospodarowaniu terenu są poszczególne drzewa, aleje drzew. Wytyczone wokół nich alejki z ławkami, służą mieszkańcom do celów wypoczynkowych. Mieszkańcom powinny zostać zapewnione dobre warunki środowiskowe, zachowanie odpowiedniej ilości zieleni i otwartych przestrzeni, które to podniosłyby jakość życia mieszkańców tychże osiedli. Tereny otwarte, tereny zielone są niezbędnym składnikiem struktury miasta i jednym z głównych czynników wpływających na jakość środowiska nie tylko przyrodniczego ale również mieszkaniowego. Wprowadzenie ewentualnej nowej zabudowy na terenach funkcjonujących już osiedli nie może odbywać się kosztem terenów zielonych. Brak zazielenienia ogólnodostępnego na terenach osiedli utrudniałoby integrację mieszkańców, zamykałoby możliwości wypoczynku dla dzieci i osób starszych. Zagospodarowanie tego terenu powinno być kształtowane w sposób umożliwiający utworzenie ogólnodostępnej przestrzeni publicznej z miejscami do rekreacji i wypoczynku wykorzystując naturalne walory środowiska.

Tereny zielone zatrzymują wody opadowe – zieleń spełnia rolę tzw. okien hydrologicznych, co umożliwia infiltrację wód opadowych i ogranicza spływ powierzchniowy. Wpływa również na wilgotność względną powietrza – magazynuje i odparowuje wodę. Wpływa na poprawę klimatu, ponieważ zatrzymuje pyły, pochłania szkodliwe gazy stanowiąc biofiltr zanieczyszczeń. Zachowanie w największej ilości terenów zielonych, drzew i krzewów spowoduje zmniejszenie presji na naszą kanalizację burzową i pozwoli odnowić zasoby wód gruntowych, gdyż drzewa i krzewy zatrzymują (retencjonują) deszczówkę, ich korzenie ułatwiają jej powolną infiltrację do gruntu. Obficie wypełnione zielenią przestrzenie miejskie wpływają na jakość życia mieszkających tu ludzi. Dlatego też wskazana jest ochrona cennej zieleni, zwłaszcza zieleni towarzyszącej zabudowie mieszkaniowej wielorodzinnej oraz towarzyszącej obiektom usługowym – poprzez utrzymanie wysokiego procentu powierzchni biologicznie czynnej, z obowiązkiem zachowania najcenniejszych egzemplarzy drzew.

Opracowywanie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego jest dobrym momentem na zwrócenie większej uwagi na istniejącą zielen, wkomponować ją w jak największym stopniu w zagospodarowanie tego terenu, zaaranżować ją w sposób estetyczny. Wskazana jest ochrona cennej zieleni, zwłaszcza zieleni towarzyszącej zabudowie mieszkaniowej wielorodzinnej oraz towarzyszącej obiektom usługowym – poprzez utrzymanie wysokiego procentu powierzchni biologicznie czynnej, z obowiązkiem zachowania najcenniejszych egzemplarzy drzew. Projekt planu powinien być szczególnie ukierunkowany na ochronę terenów zielonych. Drzewa predysponowane do zachowania zostały zaznaczone na mapie.

Na terenach miejskich infiltracja do gruntu jest bardzo ograniczona, dużo jest nawierzchni nieprzepuszczalnych. Mając na uwadze niewydolność miejskiego systemu sieci kanalizacji deszczowej oraz odbiorników naturalnych podczas intensywnych opadów deszczu, podczas prac projektowych związanych z budową nowych inwestycji powinno się zagospodarowywać nadmiar wód „u źródła”. Zaleca się rezygnację z niektórych powierzchni uszczelnionych na rzecz powierzchni przepuszczalnych (np. parkingi, niektóre ciągi komunikacyjne). Szczególnie ważne jest wyposażenie i rozwiązania sprzyjające retencjonowaniu wód opadowych nowobudowanych inwestycji powodujących znaczące uszczelnianie powierzchni terenu i zwiększenie spływu powierzchniowego. Rezygnując z coraz to wyższych krawężników, korzystając bezpłatnie z grawitacji wodę deszczową z chodników można by było kierować na trawiaste pasy między pasami ruchu i tam infiltrować.

Tereny bezpośrednio narażone na uciążliwe trasy komunikacyjne powinny być predysponowane do zagospodarowania ich otoczenia obiektami o funkcjach mało wrażliwych na uciążliwości, dopuszczających obniżone standardy środowiska. Dotyczy to funkcji, dla których nie są normowane dopuszczalne poziomy hałasu środowiskowego, np. funkcje usługowe.

Na terenie zabudowanym większość ptaków gnieździ się w budynkach. Zakładają tu gniazda przede wszystkim dlatego, że w mieście brakuje innych, naturalnych miejsc lęgowych (np. dziuplastych drzew). Ptaki zasiedlają otwory wentylacyjne, przestrzenie stropodachów i strychów, gzymsy, wnęki i szpary w elewacjach, pod rynnami, parapetami itp. Najbardziej znane i najczęściej występujące spośród ptaków to: jerzyk, wróbel, kawka, a także gołąb miejski i jaskółka oknówka. Wróbel i jerzyk są całkowicie zależne od miejsc gniazdowania w budynkach. Wszystkie ptaki związane z budynkami, łącznie z gołębiem miejskim, są objęte ścisłą ochroną gatunkową. Nie wolno ich zabijać, płoszyć, niszczyć ich jaj, gniazd, siedlisk. Niezależnie od różnych okresów lęgów u różnych gatunków ptaków tzw. okres lęgowy wg przepisów prawa zaczyna się 1 marca, a kończy 15 października.

Ewentualne planowane docieplenie budynków z zewnątrz może wywierać negatywny wpływ na niektóre gatunki ptaków gniazdujących m.in. w szczelinach ścian jak np. jerzyki czy jaskółki. W związku z tym, aby załagodzić negatywne oddziaływanie na środowisko naturalne, należy unikać prowadzenia tego rodzaju prac w okresie lęgowym. W miarę posiadanych możliwości powinno się umożliwić ptakom gniazdowanie na budynkach np. poprzez powieszenie budek lęgowych lub zostawienie/stworzenie miejsc korzystnych do zakładania gniazd. Przed rozpoczęciem prac remontowych, termomodernizacyjnych zarządca budynku powinien zlecić doświadczonemu ornitologowi inwentaryzację przyrodniczą w zakresie występowania ptaków gatunków chronionych, w celu uniknięcia nieumyślnego zniszczenia ich schronień. Wykonanie ekspertyzy ornitologicznej pozwoli na ustalenie jakie gatunki ptaków zasiedlają budynek z podaniem liczby par lub osobników. Ustala się również jakie działania należy podjąć by zminimalizować wpływ prac na ich siedliska.

8. CELE OCHRONY ŚRODOWISKA USTANOWIONE NA SZCZEBLU MIĘDZYNARODOWYM, WSPÓLNOTOWYM I KRAJOWYM, ISTOTNE Z PUNKTU WIDZENIA PROJEKTU PLANU, ORAZ SPOSOBY, W JAKICH TE CELE I INNE PROBLEMY ŚRODOWISKA ZOSTAŁY UWZGLĘDNIONE PODCZAS OPRACOWYWANIA PLANU

Generalną zasadą zagospodarowania przestrzennego jest zrównoważony rozwój.

W ustaleniach zawartych w projekcie planu zgodnie z zasadą zrównoważonego rozwoju:

- uwzględniono wymagania ochrony środowiska,
- zaproponowano część terenu pod zieleń urządzoną ,
- uwzględniono wyniki monitoringu środowiska, w szczególności w zakresie powietrza, wód i hałasu.

Podczas opracowywania projektu planu wzięto pod uwagę programy i plany o zasięgu miejskim, wojewódzkim i krajowym (uwzględniające wytyczne międzynarodowe i wspólnoty Unii Europejskiej) odnoszące się do jego zakresu oraz dane wynikające z monitoringu środowiskowego.

Głównym celem sporządzenia i wdrożenia *Programu ochrony powietrza dla aglomeracji białostockiej* jest przywrócenie naruszonych standardów jakości powietrza poprzez dotrzymanie poziomów dopuszczalnych pyłu zawieszonego PM10 i PM2,5 oraz poziomu docelowego B(a)P. Wpłyne to na poprawę warunków życia mieszkańców, podwyższenie standardów cywilizacyjnych oraz lepszą jakość życia w aglomeracji. Realizacja zadań wynikających z *Programu ochrony powietrza* ma na celu zmniejszenie stężeń substancji zanieczyszczających w powietrzu w danej strefie do poziomów dopuszczalnych/docelowych i utrzymywania ich na takim poziomie. W następstwie w projekcie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego zostały uwzględnione ustalenia umożliwiające ograniczenie emisji pyłu zawieszonego PM10, PM2,5 oraz benzo(a)pirenu, poprzez działania takie jak:

- stosowanie wskaźników powierzchni biologicznie czynnej towarzyszącej zabudowie,
- przeznaczenie części terenu pod zieleń urządzoną,
- ustalenie stosowania ogólnie miejskiej sieci ciepłowniczej; wodnej i parowej jako podstawowy system zaopatrzenia w ciepło,
- dopuszczenie stosowania lokalnych lub indywidualnych źródeł ciepła wytwarzanego w procesach:
  - a) wytwarzania energii elektrycznej,
  - b) odzyskiwania energii (solarnej, gruntowej, wodnej lub zawartej w innych nośnikach),
  - c) spalania gazów opałowych, olejów opałowych niskosiarkowych,
  - d) spalania paliw stałych w indywidualnych źródłach ciepła o mocy, nie większej niż 30 kW,
- dopuszczeniu korzystania z innych systemów i czynników służących do przesyłania energii.

Celem *Dyrektywy 2002/49/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 25 czerwca 2002 r. odnoszącej się do oceny i zarządzania poziomem hałasu w środowisku* jest zdefiniowanie wspólnego podejścia do unikania, zapobiegania lub zmniejszania szkodliwych skutków narażenia na działanie hałasu, w tym jego dokuczliwości, w oparciu o ustalone priorytety. W tym celu wykorzystano *Mapę akustyczną miasta Białostok z 2017 r.* oraz *Program ochrony środowiska przed hałasem dla miasta Białegostoku z 2018 r.* W projekcie planu ustalono odnośnie hałasu w środowisku zgodnie z obowiązującymi przepisami w stosunku do terenu w strefie śródmiejskiej miast powyżej 100 tys. Mieszkańców, oraz w stosunku do terenów związanych ze stałym lub czasowym pobytem dzieci i młodzieży oraz tereny rekreacyjno-wypoczynkowe.

Wobec tego spełniono przesłanki z *Programu ochrony środowiska przed hałasem dla miasta Białegostoku* odnośnie zmniejszenia skali narażenia mieszkańców miasta na ponadnormatywny poziom hałasu emitowanego przez środki transportu i sektor gospodarczy.

W związku z zabezpieczeniem społeczeństwa przed nadmiernym promieniowaniem elektromagnetycznym ustalono obsługę łączności bezprzewodowej telefonii i internetu z istniejących stacji bazowych telefonii cyfrowej i internetowych zlokalizowanych poza granicami oraz projektowanych stacji bazowych telefonii cyfrowej i internetowych lokalizowanych na istniejących i projektowanych budynkach. Zakazano również lokalizacji masztów i wież wolno stojących (tj. nie umieszczanych na budynkach) oraz umieszczanych na budynkach ujętych w gminnej i wojewódzkiej ewidencji zabytków.

Plan gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły obejmuje działania zmierzające do spełnienia celów *Ramowej Dyrektywy Wodnej 2000/60/WE* w zakresie osiągnięcia i utrzymania dobrego stanu wód: przez wody powierzchniowe dobrego stanu chemicznego i ekologicznego, natomiast przez wody podziemne dobrego stanu chemicznego i ilościowego. *Plan* ten stanowi fundament podejmowania decyzji mających wpływ na stan zasobów wodnych oraz zasady gospodarowania wodami w przyszłości. Analizowany teren należy do zlewni rzeki Białej, a docelowo do obszaru dorzecza Wisły. Pozostawione wszelkie powierzchnie biologicznie czynne, będą spowalniały odpływ powierzchniowy oraz poprawiały bilans wodny zlewni. Infiltracja, czyli wsiąkanie wód do gruntu, jest najprostszym sposobem zagospodarowania wód deszczowych w miejscu powstania opadu i zasilania wód gruntowych. W zakresie kształtowania zieleni ustalono zagospodarowanie rzeźby terenu uwzględniające formy służące retencji wody np. niecki chłonne, oczka wodne, skupiska roślinności i inne.

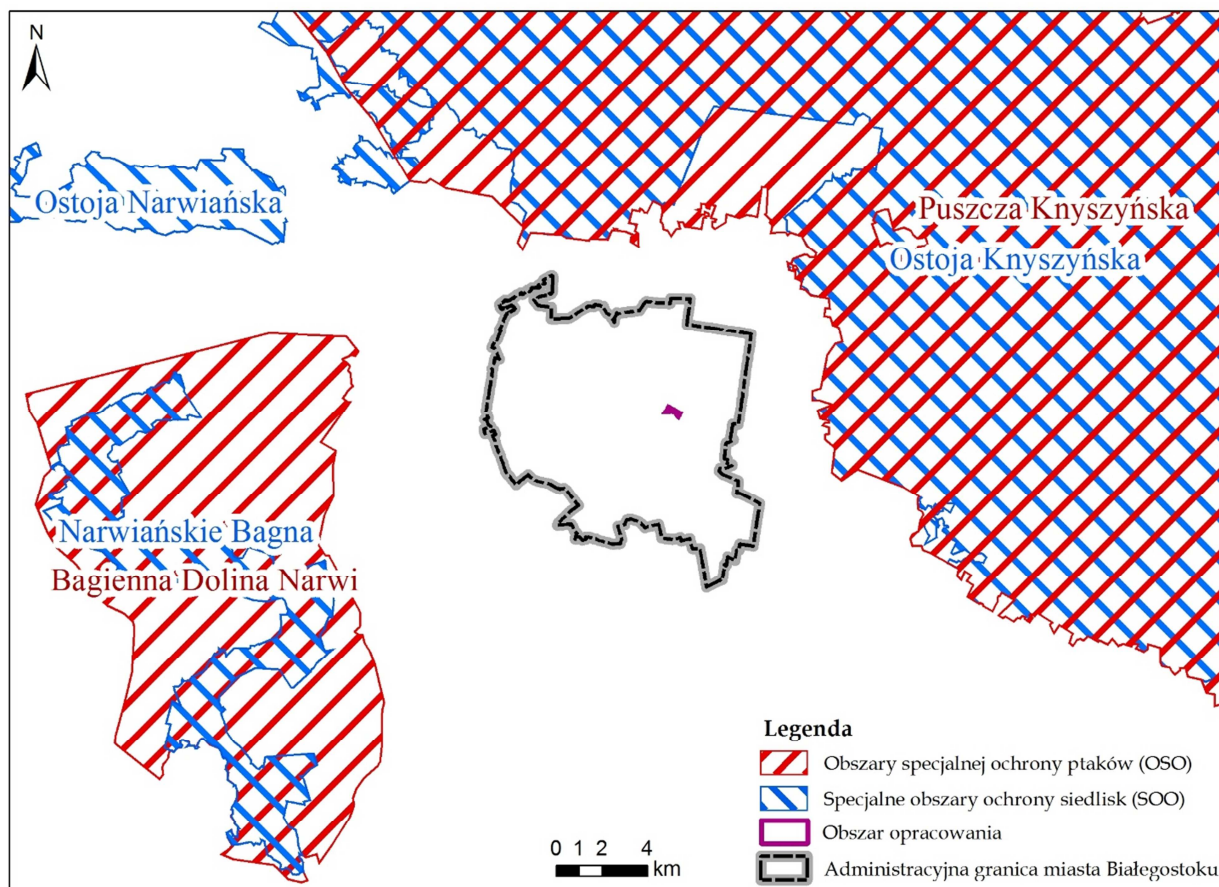
Cele zawarte w *Krajowym programie oczyszczania ścieków komunalnych* dążą do poprawy jakości wód poprzez m.in. wyposażenie aglomeracji w system kanalizacyjny. Realizacja celów *KPOŚK* jest przyjazna środowisku ze względu na zamierzenia i bezpośrednią realizację wymagań ochrony środowiska poprzez np. zwiększenie dostępności usług kanalizacyjnych (rozbudowa sieci kanalizacyjnej) i poprawę warunków sanitarnych ludności. W projekcie planu ustalono, ogólnomiejską sieć kanalizacji sanitarnej podstawowym systemem odprowadzenia ścieków komunalnych. Dopuszczono odprowadzanie ścieków do innych systemów kanalizacji sanitarnej, spełniających warunki dotyczące zbiorowego odprowadzania ścieków, określone w przepisach o zbiorowym odprowadzeniu ścieków.

Założenia projektu planu przekładają się na osiągnięcie celu głównego *Strategicznego planu adaptacji dla sektorów i obszarów wrażliwych na zmiany klimatu do roku 2020 z perspektywą do roku 2030*, jakim jest zapewnienie zrównoważonego rozwoju oraz efektywnego funkcjonowania gospodarki i społeczeństwa w warunkach zmian klimatu. Zamierzenia projektu planu miejscowego nie będą wpływały na zmianę klimatu.

9. PRZEWIDYWANE ZNACZĄCE ODDZIAŁYWANIA, W TYM ODDZIAŁYWANIA BEZPOŚREDNIE, POŚREDNIE, WTÓRNE, SKUMULOWANE, KRÓTKOTERMINOWE, ŚREDNIOTERMINOWE I DŁUGOTERMINOWE, STAŁE I CHWILOWE ORAZ POZYTYWNE I NEGATYWNE PROJEKTU PLANU, NA CELE I PRZEDMIOT OCHRONY OBSZARU NATURA 2000 ORAZ INTEGRALNOŚĆ TEGO OBSZARU, A TAKŻE NA ŚRODOWISKO

Biorąc pod uwagę lokalizację najbliższych (względem położenia opracowywanego planu) obszarów Natura 2000 – Puszcę Knyszyńską (kod PLB200003) i Ostoję Knyszyńską (kod PLH200006), ich zadania ochronne a także cel i geograficzny zasięg projektu planu, nie przewiduje się negatywnych oddziaływań omawianego terenu na cele i przedmiot ochrony obszarów Natura 2000 oraz integralność tych obszarów.

Realizacja ustaleń projektu planu nie spowoduje zanieczyszczenia wód, fragmentacji obszarów leśnych oraz przesuszenia terenów podmokłych i zaniku siedlisk łągowych, torfowiskowych i źródliskowych w obszarze Ostoi Knyszyńskiej jako specjalnego obszaru ochrony siedlisk (SOO). Projekt planu nie wpłynie ponadto na zwiększenie presji turystyczno-rekreacyjnej i zanieczyszczenie wód będącymi głównymi zagrożeniami na terenie Puszczy Knyszyńskiej jako obszaru specjalnej ochrony ptaków (OSO), której zadaniem jest ochrona przestrzeni życiowej ptaków, rozumiana głównie poprzez zachowanie krajobrazu leśnego Puszczy Knyszyńskiej oraz zachowanie bądź odtworzenie niektórych elementów tego krajobrazu.

Rysunek 6 Lokalizacja projektu planu względem najbliższych obszarów Natura 2000

W związku z powyższym, postanowiono przedstawić potencjalny wpływ realizacji ustaleń projektu planu na poszczególne elementy środowiska (tabela 2) w skali lokalnej, który będzie różny w poszczególnych etapach inwestycyjnych.

Tabela 2 Wpływ realizacji ustaleń projektu planu na poszczególne elementy środowiska

Elementy środowiska	Sposób oddziaływania	Typ oddziaływań ¹⁾
Różnorodność biologiczna	objęcie ochroną pojedynczych wartościowych drzew i wkomponowanie w przyszłe zagospodarowanie terenu,	+ D B
Zwierzęta	umożliwienie dalszego bytowania (ewentualnie gniazdowania) zwierząt na obszarze silnie przekształconym przez człowieka (w otoczeniu budynków oraz drzew),	+ D B
Ludzie	spalanie paliw do celów komunikacyjnych wpływa na powstawanie ozonu troposferycznego oraz zwiększenie zanieczyszczeń pyłowych i gazowych w powietrzu mających wpływ na zdrowie ludzi,	- W B D
	kształtowanie zieleni urządzonej oraz wprowadzenie udziału powierzchni biologicznie czynnej na terenach przeznaczonych pod zabudowę,	+ D S B
	zapewnienie ochrony przed oddziaływaniem promieniowania elektromagnetycznego ze stacji bazowych telefonii komórkowych,	+ S B/P

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO
 projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części osiedli Bojary i Piasta I w Białymstoku
 w rejonie ulic Dalekiej i Mieszka I

Elementy środowiska	Sposób oddziaływania	Typ oddziaływań¹⁾
	wprowadzenie klasyfikacji obszarów planistycznych ze względu na dopuszczalny poziom hałasu w środowisku zgodnie z obowiązującymi przepisami	+ D S B/P
	stosowanie scentralizowanego systemu ogrzewania budynków lub proekologicznych nośników energii zapewni odpowiednią jakość powietrza,	+ D S B
Rośliny	kształtowanie zieleni towarzyszącej obiektom mieszkaniowym,	+ D S B
	objęcie ochroną pojedynczych wartościowych drzew i wkomponowanie w przyszłe zagospodarowanie terenu,	+ D B
	zachowanie minimalnej powierzchni biologicznie czynnej na terenach planistycznych (m.in. kształtowanie zieleni towarzyszącej zabudowie),	+ D S B
Woda	spływy i infiltracja zanieczyszczonych wód opadowych z powierzchni utwardzonych, parkingów terenowych,	- D S B/P
	dalsze funkcjonowanie scentralizowanego systemu wodno - kanalizacyjnego,	+ D S B
	zapewnienie minimalnej powierzchni biologicznie czynnej ułatwiającej wsiąkanie wód opadowych zapewniającej prawidłowy obieg wody w przyrodzie,	+ D S B
	zagospodarowanie rzeźby terenu uwzględniające formy służące retencji wody np. niecki chłonne, oczka wodne, skupiska roślinności i inne,	+ D S B
Powietrze	emisja zanieczyszczeń głównie z komunikacji samochodowej,	- D S B W
	ustalenie podstawowego systemu zaopatrzenia w ciepło z ogólnomiejskich sieci ciepłowniczych oraz dopuszczenie stosowania lokalnych lub indywidualnych źródeł ciepła wytwarzanego w procesach proekologicznych wraz z zakazem powstania nowych źródeł ciepła spalających paliwa stałe,	+ D S B
	kształtowanie zieleni przyulicznej,	+ D S B
Powierzchnia ziemi	kształtowanie powierzchni terenu podczas etapu budowy,	- D/S S B
	ograniczona powierzchnia zabudowy,	+ D S B
	zachowanie minimalnej powierzchni terenów biologicznie czynnych,	+ D S B
Krajobraz	kształtowanie strefy śródmiejskiej miasta przy wykorzystaniu dziedzictwa kulturowego i historycznego oraz terenów zieleni urządzonej,	+ D S B
Klimat	utwardzenie, uszczelnienie terenu	- D S B
	zachowanie pojedynczych drzew i enklaw zieleni wśród zintensyfikowanej zabudowy wpłynie lokalnie w sposób korzystny na mikroklimat i cyrkulację powietrza,	+ D/Sr B
Zasoby naturalne	na znacznej części powierzchni kształtowanie gleb powstałych w wyniku intensywnej działalności człowieka (nasypy, wymiana gruntu),	- D S B
	zasolenie gleby powodowane usuwaniem śliskości w okresie zimowym,	- S S B/P
	zachowanie minimalnej powierzchni biologicznie czynnej,	+ D S B
	ograniczona powierzchnia zabudowy,	+ D S B
Zabytki	zachowanie budynków ujętych w gminnej i wojewódzkiej ewidencji zabytków oraz ochrona niezabytkowych budynków,	+ D S B
Dobra materialne	dopuszczenie remontów i przebudowy oraz zmiany sposobu użytkowania istniejących budynków o funkcji innej niż określona ustaleniami planu.	+ S B

¹⁾ Typy oddziaływań na środowisko:
 D – długoterminowe, Śr – średnioterminowe, K – krótkoterminowe, Ch - chwilowe, S – stałe, B – bezpośrednie, P – pośrednie,
 „+” - pozytywne, „-” - negatywne

Oddziaływanie skumulowane na środowisko wynikające z realizacji ustaleń planu wystąpi na etapie inwestycyjnym, poprzez zwiększenie poziomu hałasu, ilości zanieczyszczeń spalinami oraz zanieczyszczenie gruntu produktami ropopochodnymi z ciężkiego sprzętu budowlanego. Ze względu na proponowany rodzaj i skalę inwestycji zawartą w projekcie planu, uciążliwości te będą krótko- bądź średnioterminowe (prowadzone w ściśle określonym czasie).

10. ROZWIĄZANIA MAJĄCE NA CELU ZAPOBIEGANIE, OGRANICZANIE LUB KOMPENSACJĘ PRZYRODNICZĄ NEGATYWNYCH ODDZIAŁYWAŃ NA ŚRODOWISKO, MOGĄCYCH BYĆ REZULTATEM REALIZACJI PROJEKTU PLANU, W SZCZEGÓLNOŚCI NA CELE I PRZEDMIOT OCHRONY OBSZARU NATURA 2000 ORAZ INTEGRALNOŚĆ TEGO OBSZARU

W związku z informacjami przedstawionymi we wcześniejszych rozdziałach, w dalszej części pracy odniesiono się jedynie do środowiska w zasięgu terenu objętego projektem planu.

10.1. Ustalenia projektu planu ograniczające lub eliminujące negatywny wpływ na środowisko i zdrowie ludzi

w zakresie kształtowania terenów zieleni:

- w zakresie kształtowania zieleni ustala się:
  - zagospodarowanie zielenią w formie kompozycji wielostopniowej (drzew, krzewów i roślin okrywowych),
  - zagospodarowanie rzeźby terenu uwzględniające formy służące retencji wody np. niecki chłonne, oczka wodne, skupiska roślinności i inne,
  - w przypadku budowy parkingów (nie dotyczy parkingów wielopoziomowych i w drogach publicznych) – zagospodarowanie terenu z uwzględnieniem zieleni wysokiej w proporcji co najmniej 1 drzewo na 5 miejsc postojowych w obrębie parkingu lub po jego obrysie,
  - zagospodarowanie zielenią w pasach drogowych ulic z zastosowaniem gatunków drzew i krzewów odpowiednich do nasadzeń przyulicznych pod względem estetyki i odporności, w miejscach wolnych od infrastruktury technicznej oraz z zachowaniem zasad bezpieczeństwa ruchu drogowego i pieszych.
- w odniesieniu do gatunków drzew wartościowych wskazanych do zachowania, tj. lip, klonów, dębów, kasztanowców:
  - ustala się utrzymanie terenu biologicznie czynnego wokół pnia, a w przypadku braku takiej możliwości, stosowanie nawierzchni przepuszczalnych,
  - ustala się wkomponowanie w projektowane zagospodarowanie,
  - dopuszcza się wycinkę ze względu na konieczność realizacji sieci i elementów infrastruktury technicznej i komunikacyjnej, w tym parkingów podziemnych i wielopoziomowych, względy sanitarne oraz zagrożenie ludzi lub mienia,
- w zakresie kształtowania zieleni urządzonej towarzyszącej zabudowie mieszkaniowej wielorodzinnej:

- ustala się zagospodarowanie zielenią w formie wielostopniowej kompozycji (drzew, krzewów i roślin okrywowych) o wysokim stopniu bioróżnorodności,
- ustala się wkomponowanie w projektowane zagospodarowanie istniejącego drzewostanu i zadrzewień,
- ustala się kształtowanie nawierzchni utwardzonych z uwzględnieniem zachowania istniejącego starodrzewu, istniejących i projektowanych ciągów pieszych oraz przyległych przestrzeni publicznych,
- ustala się zachowanie określonego w ustaleniach szczegółowych udziału powierzchni biologicznie czynnej,
- dopuszcza się lokalizację: placów zabaw i miejsc rekreacji, ścieżek spacerowych, ciągów pieszych, nawierzchni utwardzonych oraz miejsc postojowych z niezbędnym dojazdem, terenowych urządzeń sportowych, obiektów małej architektury oraz oświetlenia o zharmonizowanym charakterze, akcentów plastycznych, rzeźb, fontann itp., miejsc do gromadzenia odpadów stałych (śmietników) i trzepaków – nie dotyczy terenów 2ZP, 4ZP, 8ZP i 10ZP, sieci i elementów infrastruktury technicznej takich jak np. stacja trafo (kontenerowa lub typu „słup ogłoszeniowy”),
- w zakresie zagospodarowania terenu w liniach rozgraniczających ulicy 1KD-G wyznaczonego linią wydzielenia wewnętrznego KX,ZP:
  - ustala się powierzchnię biologicznie czynną – minimum 50%,
  - ustala się kształtowanie zagospodarowania zielenią poprzez wkomponowanie istniejących zadrzewień oraz wielopiętrowo o wysokim stopniu bioróżnorodności,
  - dopuszcza się budowę nawierzchni utwardzonych (ścieżek) w nawiązaniu do zagospodarowania terenów sąsiednich,
  - dopuszcza się lokalizację małej architektury, oświetlenia, murków i akcentów plastycznych.
- teren o symbolu 10ZP stanowi obszar wspomagający utrzymanie walorów przyrodniczych, powiązań przyrodniczych poza obszarem planu oraz pełni funkcję biologiczną i rekreacyjną,
- na terenach o symbolach: 2ZP, 4ZP, 8ZP, 10ZP, 12ZP, 14ZP, 18ZP ustala się kształtowanie zagospodarowania zieleni:
  - poprzez wkomponowanie istniejących drzew i krzewów w nowo tworzoną zielenią urządzonej,
  - wielopiętrowo o wysokim stopniu bioróżnorodności,
- na terenach o symbolach: 2ZP, 4ZP, 8ZP, 10ZP, 12ZP, 14ZP, 18ZP ustala się kształtowanie terenu poprzez zróżnicowanie poziomów terenów umożliwiające zwiększenie naturalnej retencji wodnej,
- w obrębie projektu planu ustala się minimalną powierzchnię biologicznie czynną:
  - na terenie o symbolu: **25MW,U** – min. 10% dla zabudowy w całości usługowej, oraz min. 25% dla zabudowy z funkcją mieszkaniową wielorodzinną,
  - na terenach o symbolach: **2ZP, 4ZP, 8ZP, 10ZP**, – min. 70%,
  - na terenach o symbolach: **1MW, 3MW, 5MW, 6UO, 9MW, 11MW, 13MW, 16MW, 17MW, 19MW, 23MW, 24MW, 20MW, 21UO, 22MW,U** – min. 25%,
  - na terenie o symbolu: **15UO** – min. 15%,
  - na terenach o symbolach: **7U, 26KX** – min 10%,
  - na terenach o symbolach: **12ZP, 14ZP, 18ZP** – min. 10% na częściach terenów wyznaczonych liniami wydzielenia wewnętrznego „KX”, a na pozostałych terenach – minimum 50%.

w zakresie ochrony wód powierzchniowych i gruntowych:

- ustala się ogólnomiejską sieć wodociągową jako podstawowy system zaopatrzenia w wodę,
- dopuszcza się zaopatrzenie w wodę z innych systemów wodociągowych, spełniających warunki w zakresie zbiorowego zaopatrzenia w wodę,
- dopuszcza się korzystanie z własnych ujęć wody, zgodnie z zasadami zawartymi w przepisach Prawa wodnego,
- ustala się ogólnomiejską sieć kanalizacji sanitarnej jako podstawowy system odprowadzania ścieków komunalnych,
- dopuszcza się odprowadzenie ścieków do innych systemów kanalizacji sanitarnej, spełniających warunki dotyczące zbiorowego odprowadzania ścieków, określone w przepisach o zbiorowym odprowadzeniu ścieków,
- w zakresie odprowadzenia wód opadowych i roztopowych ustala następujące odbiorniki wód opadowych i roztopowych:
  - grunt, przy wykorzystaniu retencji wodnej,
  - rzekę Dolistówkę i Białą, zlokalizowaną poza granicami planu, za pośrednictwem sieci kanalizacji deszczowej, drenażowej, cieków i rowów,
- dopuszcza się odprowadzenie wód opadowych i roztopowych do lokalnych lub indywidualnych systemów odprowadzania wód opadowych.

w zakresie ochrony powietrza:

- ustala się ogólnomiejskie sieci ciepłownicze: wodną i parową jako podstawowy system zaopatrzenia w ciepło,
- dopuszcza się stosowanie lokalnych lub indywidualnych źródeł ciepła wytwarzanego w procesach:
  - przetwarzania energii elektrycznej,
  - odzyskiwania energii (solarnej, gruntowej, wodnej lub zawartej w innych nośnikach),
  - spalania gazów opałowych, olejów opałowych niskosiarkowych,
  - spalania paliw stałych w indywidualnych źródłach ciepła o mocy, nie większej niż 30 kW
- dopuszcza się korzystanie innych systemów i czynników służących do przesyłania energii.

w zakresie ochrony przed hałasem i polami elektromagnetycznymi:

- na całym obszarze objętym planem ustala się dopuszczalny poziom hałasu jak dla terenów w strefie śródmiejskiej miast powyżej 100 tys. mieszkańców, z zastrzeżeniem:
  - na terenie usług z zakresu oświaty o symbolach: 6UO, 15UO, 21UO – jak dla terenów zabudowy związanej ze stałym lub czasowym pobytem dzieci i młodzieży,
  - na terenach o symbolach: 2ZP, 4ZP, 8ZP, 10ZP, 12ZP, 14ZP, 18ZP – jak dla terenów rekreacyjno – wypoczynkowych,
  - na terenach o symbolach: 7U, 26KX dopuszczalnego poziomu hałasu w środowisku nie ustala się.
- ustala się obsługę telekomunikacyjną w zakresie łączności bezprzewodowej telefonii i internetu – z istniejących stacji bazowych telefonii cyfrowej zlokalizowanych poza granicami oraz projektowanych stacji bazowych telefonii cyfrowej i internetowych lokalizowanych na istniejących i projektowanych budynkach,

- zakazuje się lokalizacji masztów i wież wolno stojących (tj. nie umieszczanych na budynkach) oraz umieszczanych na budynkach ujętych w gminnej i wojewódzkiej ewidencji zabytków.

w zakresie gospodarki odpadami:

- ustala się prowadzenie zagospodarowania odpadów w oparciu o plan gospodarki odpadami,

Na terenie objętym planem ustala się ograniczenie wysokości budynków, budowli oraz instalacji i urządzeń technicznych, w tym lokalizowanych na dachach budynków – do rzędnej 196 m n.p.m.

Ustala się strefę ograniczonego zagospodarowania od obszaru kolejowego położonego poza granicami planu - o szerokości 20 m, oznaczoną na rysunku planu. W strefie tej:

- dopuszcza się lokalizację budynków i budowli w odległości nie mniejszej niż 10 m od granicy obszaru kolejowego, lecz nie mniej niż 20 m od osi skrajnego toru kolejowego,
- dopuszcza się nasadzenia drzew i krzewów w odległości nie mniejszej niż 15 m od osi skrajnego toru kolejowego,
- dopuszcza się wykonywanie robót ziemnych w odległości nie mniejszej niż 4 m od granicy obszaru kolejowego,
- dopuszcza się stosowanie innych odległości niż wymienione powyżej, jeżeli obowiązujące przepisy dotyczące zasad zabudowy i zagospodarowania w sąsiedztwie linii kolejowej będą stanowiły inaczej lub w przypadku uzyskania odstępstwa od tych przepisów.

10.2. Ocena skuteczności wprowadzonych rozwiązań ograniczających lub eliminujących negatywne oddziaływanie na środowisko, w tym na zdrowie ludzi

Zapisy projektu planu ustalają szereg działań i zasad zagospodarowania mających na celu zminimalizowanie niekorzystnych skutków jego realizacji, ochronę i zachowanie walorów i zasobów środowiska przyrodniczego, jak również kształtowanie odpowiednich warunków życia mieszkańców. Przyjęte w projekcie planu ustalenia przyczyniają się do uporządkowania przestrzeni.

Określone planem zagospodarowanie terenu daje możliwość ochrony i wykorzystania istniejących terenów zieleni oraz zadrzewień towarzyszących zabudowie. Korzystnym, z punktu widzenia ochrony środowiska są zapisy przeznaczające część terenów pod zieleń urządzoną (ZP). Na terenach z zielenią urządzoną zieleń kształtowana będzie poprzez wkomponowanie istniejących drzew i krzewów w nowo tworzoną zieleń urządzoną oraz będzie ona kształtowana wielopiętrowo o wysokim stopniu bioróżnorodności. Ustalono również kształtowanie terenu poprzez zróżnicowanie poziomów terenów umożliwiające zwiększenie naturalnej retencji wodnej. Zakazano tu również budowy budynków. Pozostawione na tym osiedlu otwarte ogólnodostępne przestrzenie publiczne (szczególnie teren o symbolu 10ZP) w postaci terenów zieleni będą wpływały na jakość życia w przestrzeni miejskiej, jako element kreacji urbanistycznej będą współtworzyły przestrzeń aktywności i integracji społecznej jego

mieszkańców. Teren o symbolu 10ZP stanowi obszar wspomagający utrzymanie walorów przyrodniczych, powiązań przyrodniczych poza obszarem planu oraz pełni funkcję biologiczną i rekreacyjną.

Również w zakresie kształtowania zieleni urządzonej towarzyszącej zabudowie mieszkaniowej wielorodzinnej ustalono zagospodarowanie zielenią w formie wielostopniowej kompozycji (drzew, krzewów i roślin okrywowych) o wysokim stopniu bioróżnorodności. Istniejący drzewostan i zadrzewienia będą wkomponowane w projektowane zagospodarowanie. Zachowany zostanie określony udział powierzchni biologicznie czynnej. Wszelkie powierzchnie utwardzone będą kształtowane z uwzględnieniem zachowania istniejącego starodrzewu. Dopuszczono m.in. lokalizację placów zabaw i miejsc rekreacji, ścieżek spacerowych, ciągów pieszych.

Wartościowym elementem krajobrazu są stare drzewa i grupy drzew gatunków szlachetnych. I tak w projekcie planu wskazane do zachowania gatunki drzew, zostaną wkomponowane w projektowane zagospodarowanie terenu. Ustalono utrzymanie terenu biologicznie czynnego wokół ich pnia, a w przypadku braku takiej możliwości, stosowanie nawierzchni przepuszczalnych. Ich wycinka została dopuszczona ze względu na konieczność realizacji sieci i elementów infrastruktury technicznej i komunikacyjnej, w tym parkingów podziemnych i wielopoziomowych, względy sanitarne, zagrożenie ludzi lub mienia. Zadrzewienia wpływają na stosunki wodne otoczenia, mają zdolności asymilacyjne i transpiracyjne, zatrzymują wody opadowe (w strefie korzeniowej, pod koroną, magazynują w swoich tkankach), które bez ich obecności byłyby odprowadzane do kanalizacji. Asymilacja przez drzewa (ale także i roślinność niską) wody z opadów atmosferycznych powoduje redukcję odpływów powierzchniowych. Zieleń, w tym drzewa wpływają na wymianę mas powietrza w mieście. Wszelka zieleń, drzewa wpływają korzystnie na estetykę i poprawę krajobrazu miasta. Zieleń miejska, jako wielofunkcyjny, architektoniczny element podnoszący walory estetyczne miasta, stanowi jeden z ważniejszych czynników wpływających na stan środowiska w mieście. Obszary zieleni pełnią szereg funkcji. Z jednej strony są to funkcje ekologiczne, klimatyczne i ochronne, z drugiej zaś estetyczne i rekreacyjne. W dziedzinie kształtowania mikroklimatu miejskiego zieleń odgrywa znaczącą rolę wpływając na regulację temperatury, nasłonecznienia i wilgotności. Zieleń nie nagrzewa się tak szybko jak zabudowa czy powierzchnie zabrukowane. Rośliny pochłaniają w ciągu dnia energię słoneczną, a w nocy wypromieniowują ciepło. Dzięki temu napływające powietrze jest zawsze świeże. Jest to bardzo ważne w systemie przewietrzania zabudowy miejskiej.

W przypadku budowy parkingów (nie dotyczy parkingów wielopoziomowych i w drogach publicznych) ustalono zagospodarowanie terenu z uwzględnieniem zieleni wysokiej w proporcji co najmniej 1 drzewo na 5 miejsc postojowych w obrebie parkingu lub po jego obrysie. Roślinność wprowadzona na teren parkingu nie tylko zatrzymuje wodę opadową i ma korzystny wpływ na lokalny mikroklimat, ale też oczyszcza powietrze z kancerogennych produktów spalania paliw, z pyłów i innych zanieczyszczeń. To pierwszy prozdrowotny aspekt roślin na parkingach. Drugi, to pozytywny wpływ na naszą psychikę. Im większa jest utwardzona powierzchnia, tym bardziej nas przytłacza. A odpowiednio rozlokowane rośliny przełamują tę monotonię, dzieląc przestrzeń na mniejsze wnętrza. Stanowią też rodzaj wyróżników, ułatwiających orientację w terenie. Poza tym w upalne letnie dni bujna roślinność łagodzi warunki klimatyczne, nawilżając powietrze i rzucając cień. Ustalono również stosowanie, w pasach drogowych ulic gatunków drzew i krzewów odpowiednich do nasadzeń przyulicznych

pod względem estetyki i odporności w miejscach wolnych od infrastruktury technicznej, z zachowaniem zasad bezpieczeństwa ruchu drogowego i pieszych.

W zakresie zagospodarowania terenu w liniach rozgraniczających ulicy 1KD-G wyznaczonego linią wydzielenia wewnętrznego KX,ZP ustalono powierzchnię biologicznie czynną na minimum 50%. Zieleń w tych liniach wydzielenia wewnętrznego będzie kształtowana poprzez wkomponowanie istniejących zadrzewień oraz wielopiętrowo o wysokim stopniu bioróżnorodności.

Czynnikiem, który w warunkach silnej antropopresji, może łagodzić jej negatywne skutki dla środowiska przyrodniczego oraz może wspomagać zachowanie ekologicznych funkcji terenów, jest wprowadzenie obowiązku zachowania powierzchni biologicznie czynnych, zapewniających warunki życia organizmów żywych, produkcji materii organicznej oraz warunki infiltracji wód opadowych i roztopowych do gruntu. W tym celu w projekcie ustalono nieprzekraczalne parametry zabudowy oraz minimalne powierzchnie biologicznie czynne.

Teren objęty opracowaniem podlega ochronie akustycznej. Na obszarach zabudowy mieszkaniowej przyjęto poziom hałasu jak dla terenów w strefie śródmiejskiej miast powyżej 100 tys. mieszkańców (z wyłączeniem terenów niewrażliwych pod względem akustycznym: 7U, 26KX). Dodatkowo zapisano by na terenach usług z zakresu oświaty przyjąć odnośnie hałasu w środowisku jak dla terenów zabudowy związanej ze stałym lub czasowym pobytem dzieci i młodzieży, natomiast na terenach o symbolach: 2ZP, 4ZP, 8ZP, 10ZP, 12ZP, KX, 14ZP, 18ZP jak dla terenów rekreacyjno-wypoczynkowych.

Funkcjonowanie na analizowanym terenie scentralizowanego systemu gospodarki wodno-ściekowej z przeznaczeniem do odprowadzenia ścieków do oczyszczalni miejskiej doprowadzi do zmniejszenia przedostawania się zanieczyszczeń do gleby i wód gruntowych, a w wyniku tego ich migracji do wód powierzchniowych. Ustalono ogólnomiejską sieć wodociągową jako podstawowy system zaopatrzenia w wodę, a ogólnomiejską sieć kanalizacji sanitarnej jako podstawowy system odprowadzenia ścieków komunalnych. Pełna szczelność sieci kanalizacyjnej stanowi wystarczające zabezpieczenie środowiska gruntowo – wodnego przed zanieczyszczeniem.

Ustalono, że podstawowym odbiornikiem wód opadowych i roztopowych jest grunt (przy wykorzystaniu retencji wodnej) oraz rzeka Dolistówka i Biała (zlokalizowana poza granicami projektu planu, za pośrednictwem sieci kanalizacji deszczowej, drenażowej, cieków i rowów). Dopuszczono odprowadzanie wód opadowych i roztopowych do lokalnych lub indywidualnych systemów odprowadzania wód opadowych. Pozostawione wszelkie powierzchnie biologicznie czynne, będą spowalniały odpływ powierzchniowy oraz poprawiały bilans wodny zlewni. Infiltracja, czyli wsiąkanie wód do gruntu, jest najprostszym sposobem zagospodarowania wód deszczowych w miejscu powstania opadu i zasilania wód gruntowych. W zakresie kształtowania zieleni ustalono zagospodarowanie rzeźby terenu uwzględniające formy służące retencji wody np. niecki chłonne, oczka wodne, skupiska roślinności i inne. Na terenach o symbolach: 2ZP, 4ZP, 8ZP, 10ZP, 12ZP, 14ZP, 18ZP ustalono kształtowanie terenu poprzez zróżnicowanie poziomów terenów umożliwiające zwiększenie naturalnej retencji wodnej.

Stan jakości powietrza w obszarze projektu planu będzie utrzymany na podobnym poziomie, gdyż ustalono w zakresie zaopatrzenia w ciepło ogólnomiejskie sieci ciepłownicze: wodną i parową. Dopuszczono również stosowanie lokalnych lub indywidualnych źródeł ciepła, wytwarzanego w procesach; przetwarzania energii elektrycznej, odzyskiwania energii (solarnej, gruntowej, wodnej lub zawartej w innych nośnikach), spalania gazów opałowych i olejów opałowych niskosiarkowych, spalania paliw stałych w indywidualnych źródłach ciepła o mocy,

nie większej niż 30 kW. Ponadto dopuszczono stosowanie innych systemów i czynników do przesyłania energii.

Wszystkie te zapisy wpłyną korzystnie na obniżenie emisji komunalno-bytowej. W celu ograniczenia emisji pyłu zawieszonego PM₁₀, PM_{2,5} oraz B(a)P pojawiają się zapisy uwzględniające pozostawienie w jak największym stopniu terenów zieleni, terenów zadrzewionych pomiędzy istniejącą zabudową mieszkaniową, które to zatrzymują i wchłaniają zanieczyszczenia.

Nie przewiduje się, że założenia planu przyczynią się do zmian klimatu.

Gospodarka odpadami będzie funkcjonowała w oparciu o zorganizowany system odbierania odpadów komunalnych od mieszkańców miasta z uwzględnieniem selektywnej zbiórki odpadów surowcowych. Pozwoli to na zmniejszenie obciążenia środowiska naturalnego rosnącym strumieniem odpadów.

Nie przewiduje się znaczącego oddziaływania promieniowania elektromagnetycznego na ludzi. Podwyższona emisja pól elektromagnetycznych może wystąpić jedynie w przypadku instalowania nadawczych urządzeń telekomunikacyjnych wysokiej mocy w postaci m.in. stacji bazowych telefonii komórkowych, ale wówczas pola elektromagnetyczne są wypromieniowywane na bardzo dużych wysokościach, w miejscach niedostępnych dla ludności. Zakazano lokalizacji masztów i wież wolno stojących (tj. nie umieszczanych na budynkach) oraz umieszczanych na budynkach ujętych w gminnej i wojewódzkiej ewidencji zabytków.

Ustalono strefę ograniczonego zagospodarowania od obszaru kolejowego położonego poza granicami planu o szerokości 20 m. W strefie tej dopuszczono lokalizację budynków i budowli w odległości nie mniejszej niż 10 m od granicy obszaru kolejowego, lecz nie mniejszej niż 20 m od osi skrajnego toru kolejowego.

Realizacja ustaleń projektu planu przyczyni się do poprawy przestrzeni miejskiej, standardów życia mieszkańców na tym terenie z zachowaniem najwartościowszych elementów krajobrazu. W wyniku realizacji ustaleń projektu planu nie przewiduje się zagrożeń względem niekorzystnego wpływu na zdrowie i życie ludzi. Wprowadzone funkcje i ustalenia projektu planu stworzyły warunki do zachowania zasady zrównoważonego rozwoju.

11. ROZWIĄZANIA ALTERNATYWNE DO ROZWIĄZAŃ ZAWARTYCH W PROJEKCIE PLANU WRAZ Z UZASADNIENIEM ICH WYBORU ORAZ OPIS METOD DOKONANIA OCENY PROWADZĄCEJ DO TEGO WYBORU ALBO WYJAŚNIENIE BRAKU ROZWIĄZAŃ ALTERNATYWNYCH, W TYM WSKAZANIA NAPOTKANYCH TRUDNOŚCI WYNIKAJĄCYCH Z NIEDOSTATKÓW TECHNIKI LUB LUK WE WSPÓŁCZESNEJ WIEDZY (BIORĄC POD UWAGĘ CELE I GEOGRAFICZNY ZASIĘG PLANU ORAZ CELE I PRZEDMIOT OCHRONY OBSZARU NATURA 2000 ORAZ INTEGRALNOŚĆ TEGO OBSZARU)

Uwzględniając lokalizację najbliższych (względem położenia opracowywanego planu) obszarów Natura 2000 – Puszcę Knyszyńską i Ostoję Knyszyńską, ich zadania ochronne a także cel i geograficzny zasięg projektu planu, nie przewiduje się negatywnych oddziaływań

omawianego terenu na cele i przedmiot ochrony obszarów Natura 2000 oraz integralność tych obszarów.

Zgodnie z zapisami ustawowymi rolą prognozy nie jest ocena przyjętych w projekcie planu rozwiązań planistycznych, a sprawdzenie czy w przyjętych rozwiązaniach zabezpieczony został we właściwy sposób interes środowiska przyrodniczego, w tym zdrowia i życia ludzi. Szczegółowość dokumentu uzależniona jest od szczegółowości zapisów planu. Prognoza nie jest dokumentem rozstrzygającym o słuszności realizacji zamierzeń inwestycyjnych przewidzianych ustaleniami planu, a jedynie przedstawia prawdopodobne skutki, jakie niesie za sobą realizacja ustaleń projektu planu na poszczególne elementy środowiska w ich wzajemnym powiązaniu.

Prognoza oddziaływania na środowisko projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części osiedli Bojary i Piasta I w Białymstoku w rejonie ulic Dalekiej i Mieszka I sporządzana była równocześnie z opracowaniem dokumentu planistycznego. Zespół autorski prognozy pozostawał w stałym kontakcie z zespołem projektowym planu i jego członkowie uczestniczyli w posiedzeniach, na których konkretyzowały się rozwiązania planistyczne. Zastosowanie takiej metody dla opracowania pozwoliło na przyjęcie rozwiązań przestrzennych, które w dużym stopniu pozwoliły na uniknięcie potencjalnych znaczących kolizji i konfliktów przestrzennych, doprowadzając do wyboru najbardziej pożądaných i optymalnych kierunków działań.

Wariant „zerowy”, czyli nie przystąpienie do sporządzenia projektu planu, byłoby znacznie mniej korzystne, nie określone zostałyby parametry i sposoby kształtowania zabudowy, sposoby zagospodarowania wnętrza urbanistycznych oraz zasady kształtowania terenów zieleni urządzonej. Nie zostałyby utrzymany uporządkowany układ urbanistyczny istniejącego osiedla mieszkaniowego i jego spójność architektoniczno-przestrzenna. Nie określone zostałyby również zasady kształtowania ładu przestrzennego, ze szczególnym uwzględnieniem terenów bezpośrednio przyległych do głównych przestrzeni publicznych oraz brak byłby weryfikacji wskaźników lokalizacji miejsc postojowych, a także obsługi komunikacyjnej i infrastrukturalnej obszaru. Nie wyznaczone byłyby również ogólnodostępne ciągi piesze, ich powiązania oraz możliwości ich kontynuacji.

Zadaniem planowania przestrzennego jest zapewnienie utrzymania warunków równowagi przyrodniczej oraz racjonalna gospodarka zasobami środowiska.

12. STRESZCZENIE SPORZĄDZONE W JĘZYKU NIESPECJALISTYCZNYM

Prognozę oddziaływania na środowisko dotyczącą ustaleń projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części osiedli Bojary i Piasta I w Białymstoku w rejonie ulic Dalekiej i Mieszka I wykonano na podstawie art. 46 pkt 1 oraz art. 51 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2020 r., poz. 283, z późn. zm.).

Celem opracowania „prognozy oddziaływania na środowisko” jest identyfikacja i przewidywanie oddziaływania zamierzeń o implikacjach środowiskowych na zdrowie ludzi oraz na środowisko biogeofizyczne. Prognoza zawiera możliwie wyczerpujące opisanie środowiska w jego złożoności oraz przewidywania jego zmian spowodowanych oddziaływaniem wprowadzonych doń nowych czynników. W trakcie prognozowania uwzględnia się wszystkie poziomy powiązań między przyczynami i skutkami. Oprócz zależności przyczynowo-

skutkowych uwzględnia się powiązania łącznie z wtórnymi przyczynami i skutkami oraz proponuje działania zaradcze i korekcyjne. Zadaniem prognozy jest ocena całościowa i obiektywna przedmiotowego terenu.

Projekt planu obejmuje obszar o powierzchni około 31,3 ha zawarty między ulicami Towarową, Piastowską, Mieszka I, Piasta, Skorupską i Daleką w Białymstoku.

Analizowany obszar jest w dużej części zabudowany. Istniejące elementy zagospodarowania to zabudowa mieszkaniowa wielorodzinna, usługi oraz w niewielkiej części zabudowa jednorodzinna. Obok terenów mieszkaniowych ważne miejsce w zagospodarowaniu terenu mają tereny zieleni: grupy, szpalery drzew, pojedyncze drzewa i krzewy, trawniki, które to pełnią funkcję rekreacyjną dla mieszkańców tego osiedla. Odgrywają one również rolę ekologiczną, aerosanitarną i krajobrazową.

Na przedmiotowym obszarze zakłada się głównie utrzymanie przeznaczenia obszaru pod zabudowę mieszkaniową wielorodzinną oraz usługową. Przewiduje się również zapewnienie obsługi komunikacyjnej obszaru i kontynuacji ciągów pieszych oraz ustalenie zasad kształtowania terenów zieleni urządzonej, w powiązaniu z zabudową istniejącą oraz ochroną wartościowego drzewostanu.

Przystępując do opracowania projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części osiedli Bojary i Piasta I w Białymstoku w rejonie ulic Dalekiej i Mieszka I zadbano by nie naruszyć celów i kierunków działań wielu dokumentów o skali lokalnej, wojewódzkiej i krajowej, na które przekładają się cele ustanowione na szczeblu międzynarodowym i wspólnotowym Unii Europejskiej. Uwzględniono ponadto wyniki monitoringu środowiska, w szczególności w zakresie powietrza, pól elektromagnetycznych i hałasu – czynników wpływających w dużym stopniu na zdrowie i życie ludzi w strefie miejskiej.

Przewidywane rozwiązania planistyczne nie naruszają ustaleń „Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Białegostoku”.

Większość obszaru ma dobre warunki fizjograficzne do zabudowy. Część wschodnia to tereny o średnio korzystnych warunkach do zabudowy, zaś niekorzystne warunki panują w przebiegającej dolinie rzecznej. Poziom wody gruntowej od powierzchni terenu na większości obszaru kształtuje się na poziomie od 2-4 m p.p.t., w części wschodniej poziom ten jest wyższy i wynosi 1-2 m p.p.t. oraz 0-1 m p.p.t.

Ważne miejsce w szacie roślinnej opracowywanego obszaru ma zieleń towarzysząca zabudowie mieszkaniowej i usługowej. Powierzchnia biologicznie czynna ma roślinność powstałą w wyniku działalności człowieka: drzewa i krzewy nasadzone w grupach lub pojedynczo, trawniki. Cenna zieleń (zadrzewienia) występuje również wzdłuż dróg. Tereny zielone pomiędzy zabudowaniami z licznymi zadrzewieniami, grupami, alejami drzew to przestrzenie ogólnodostępne, miejsca rekreacji i wypoczynku codziennego mieszkańców. Pełnią one również ważną funkcję w przewietrzaniu miasta. Tereny zielone mają duże znaczenie dla ludzi żyjących w mieście. Drzewa sprawiają, że mamy czym oddychać. W sytuacjach niepokoju, wewnętrznego napięcia często człowiek szuka kontaktu z przyrodą. Już krótki spacer wśród zieleni, kwiatów i śpiewu ptaków pozwala zapomnieć o wielu przykrych sprawach i rozładować napięcie, któremu podlegamy w codziennym życiu.

Za wschodnią granicą opracowania przepływa Dolistówka, jej dolina częściowo znajduje się na obszarze objętym planem, jednak została ona tutaj utwardzona poprzez przebiegający układ komunikacyjny.

Według *Mapy akustycznej miasta Białegostoku z 2017 r.* (rys. 5) największym źródłem

emisji liniowej oddziałującej na analizowanym obszarze są ulice: Piastowska, Mieszka I, Towarowa. Cały teren projektu planu znajduje się w obszarze przekroczeń poziomu docelowego benzo(a)pirenu Pd12aBiB(a)Pa01 wyznaczonego w *Programie ochrony powietrza* (2013 r.).

Wyróżniającymi się elementami zieleni, które należy zachować przy zagospodarowaniu terenu są poszczególne drzewa, aleje drzew. Wytyczone wokół nich alejki z ławkami, służą mieszkańcom do celów wypoczynkowych. Mieszkańcom powinny zostać zapewnione dobre warunki środowiskowe, zachowanie odpowiedniej ilości zieleni i otwartych przestrzeni, które to podniosłyby jakość życia mieszkańców tychże osiedli. Tereny otwarte, tereny zielone są niezbędnym składnikiem struktury miasta i jednym z głównych czynników wpływających na jakość środowiska nie tylko przyrodniczego ale również mieszkaniowego. Wprowadzenie ewentualnej nowej zabudowy na terenach funkcjonujących już osiedli nie może odbywać się kosztem terenów zielonych. Brak zazielenienia ogólnodostępnego na terenach osiedli utrudniałoby integrację mieszkańców, zamykałoby możliwości wypoczynku dla dzieci i osób starszych. Dlatego też wskazana jest ochrona cennej zieleni, zwłaszcza zieleni towarzyszącej zabudowie mieszkaniowej wielorodzinnej oraz towarzyszącej obiektom usługowym – poprzez utrzymanie wysokiego procentu powierzchni biologicznie czynnej, z obowiązkiem zachowania najcenniejszych egzemplarzy drzew. Projekt planu powinien być szczególnie ukierunkowany na ochronę terenów zielonych.

Realizacja projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego wywoła zróżnicowane przekształcenia środowiska przyrodniczego, w zależności od aktualnego sposobu zagospodarowania terenu oraz charakteru zaprojektowanych funkcji. Ocenę zmian w środowisku przyrodniczym i życiu ludzi, wywołaną realizacją ustaleń projektu planu dokonano dla wydzielonych w planie terenów różniących się przeznaczeniem, którą przedstawiono poniżej.

Tabela 3 Prognoza w zakresie skutków dla środowiska i zdrowia ludzi, które mogą wynikać z projektowanego przeznaczenia terenu

FUNKCJA TERENU	WPLYW USTALEŃ PLANISTYCZNYCH NA ŚRODOWISKO, W TYM NA ZDROWIE I ŻYCIE LUDZI
Zabudowa mieszkaniowa wielorodzinna MW	- uzupełnienie zabudowy w uporządkowany sposób, - zaspokojenie potrzeb społecznych ludzi, - kształtowanie krajobrazu miejskiego, - zachowanie minimalnej powierzchni biologicznie czynnej wpływającej pozytywnie na mikroklimat, na możliwość magazynowania, retencjonowania wód opadowych w miejscu ich powstawania, na oczyszczanie powietrza z substancji zanieczyszczających poprzez strukturę roślin,
Zabudowa usługowa U	- ingerencja w podłoże podczas procesów budowlanych, - utwardzanie, uszczelnienie dużej powierzchni terenu,
Zabudowa mieszkaniowa wielorodzinna oraz usługowa MW,U	- emisja hałasu pochodząca z manewrowania na parkingach, - pobór wody i energii, - wytwarzanie odpadów i ścieków, - podłączenie obiektów do miejskiej sieci ciepłowniczej lub korzystanie z proekologicznych nośników energii wpłynie korzystnie na klimat oraz jakość powietrza, - zaopatrzenie w wodę z ogólnomiejskiej sieci wodociągowej,
Zabudowa usługowa z zakresu oświaty UO	- odprowadzanie ścieków do ogólnomiejskiej kanalizacji sanitarnej, - gospodarka odpadami oparta o system miejski, - zastosowanie odpowiednich zapisów planistycznych odnośnie dopuszczalnego poziomu hałasu w środowisku,

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO
 projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części osiedli Bojary i Piasta I w Białymstoku
 w rejonie ulic Dalekiej i Mieszka I

FUNKCJA TERENU	WPŁYW USTALEŃ PLANISTYCZNYCH NA ŚRODOWISKO, W TYM NA ZDROWIE I ŻYCIE LUDZI
	- kształtowanie zieleni urządzonej towarzyszącej zabudowie mieszkaniowej wielorodzinnej - zagospodarowanie zielenią w formie kompozycji wielostopniowej (drzew, krzewów i roślin okrywowych) oraz wkomponowanie w projektowane zagospodarowanie istniejącego drzewostanu i zadrzewień,
Zieleń urządzona ZP	- wkomponowanie istniejących drzew i krzewów w nowo tworzoną zieleń urządzonej, wielopiętrowo o wysokim stopniu bioróżnorodności, - oczyszczanie powietrza z substancji zanieczyszczających przez strukturę roślin, - siedlisko dla zwierząt, - kształtowanie mikro- i topoklimatu miasta, - przystosowanie terenu do rekreacji i wypoczynku, - zachowanie terenu biologicznie czynnego, - maksymalne zmniejszenie przeznaczenia terenu pod utwardzone powierzchnie, - zakaz budowy budynków, - zastosowanie odpowiednich zapisów planistycznych odnośnie dopuszczalnego poziomu hałasu w środowisku, - kształtowanie terenu poprzez zróżnicowanie poziomów terenów umożliwiające zwiększenie naturalnej retencji wodnej.
Drogi publiczne KD Droga wewnętrzna KDW Parkingi KX	- realizacja inwestycji celu publicznego, - emisja hałasu, - emisja substancji zanieczyszczających z ruchu samochodowego, - zasolenie gleb wzdłuż dróg podczas odladzania jezdni, - wykopy, nasypy, - utwardzenie nawierzchni, - zmniejszenie powierzchni biologicznie czynnej, - stosowanie w pasach drogowych gatunków drzew i krzewów odpowiednich do nasadzeń przyulicznych, - zagospodarowanie miejsc postojowych w obrębie parkingów z uwzględnieniem zieleni wysokiej, - w zakresie zagospodarowania terenu w liniach rozgraniczających ulicy 1KD-G wyznaczonego linią wydzielenia wewnętrznego KX,ZP ustalenie minimalnej powierzchni biologicznie czynnej oraz kształtowanie zagospodarowania zielenią poprzez wkomponowanie istniejących zadrzewień oraz wielopiętrowo o wysokim stopniu bioróżnorodności.

Zapisy projektu planu ustalają szereg działań i zasad zagospodarowania mających na celu zminimalizowanie niekorzystnych skutków jego realizacji, ochronę i zachowanie walorów i zasobów środowiska przyrodniczego, jak również kształtowanie odpowiednich warunków życia mieszkańców. Przyjęte w projekcie planu ustalenia przyczyniają się do uporządkowania przestrzeni.

Określone planem zagospodarowanie terenu daje możliwość ochrony i wykorzystania istniejących terenów zieleni oraz zadrzewień towarzyszących zabudowie. Korzystnym, z punktu widzenia ochrony środowiska są zapisy przeznaczające część terenów pod zieleń urządzonej (ZP). Na terenach z zielenią urządzonej zieleń kształtowana będzie poprzez wkomponowanie istniejących drzew i krzewów w nowo tworzoną zieleń urządzonej oraz będzie ona kształtowana wielopiętrowo o wysokim stopniu bioróżnorodności. Ustalono również kształtowanie terenu poprzez zróżnicowanie poziomów terenów umożliwiające zwiększenie naturalnej retencji wodnej. Zakazano tu również budowy budynków. Pozostawione na tym osiedlu otwarte

ogólnodostępne przestrzenie publiczne (szczególnie teren o symbolu 10ZP) w postaci terenów zieleni będą wpływały na jakość życia w przestrzeni miejskiej, jako element kreacji urbanistycznej będą współtworzyły przestrzeń aktywności i integracji społecznej jego mieszkańców. Teren o symbolu 10ZP stanowi obszar wspomagający utrzymanie walorów przyrodniczych, powiązań przyrodniczych poza obszarem planu oraz pełni funkcję biologiczną i rekreacyjną. Również w zakresie kształtowania zieleni urządzonej towarzyszącej zabudowie mieszkaniowej wielorodzinnej ustalono zagospodarowanie zielenią w formie wielostopniowej kompozycji (drzew, krzewów i roślin okrywowych) o wysokim stopniu bioróżnorodności. Istniejący drzewostan i zadrzewienia będą wkomponowane w projektowane zagospodarowanie. Zachowany zostanie określony udział powierzchni biologicznie czynnej. Wszelkie powierzchnie utwardzone będą kształtowane z uwzględnieniem zachowania istniejącego starodrzewu. Dopuszczono m.in. lokalizację placów zabaw i miejsc rekreacji, ścieżek spacerowych, ciągów pieszych.

Wartościowym elementem krajobrazu są stare drzewa i grupy drzew gatunków szlachetnych. I tak w projekcie planu wskazane do zachowania gatunki drzew, zostaną wkomponowane w projektowane zagospodarowanie terenu. Wszelka zieleń, drzewa wpływają korzystnie na estetykę i poprawę krajobrazu miasta. Zieleń miejska, jako wielofunkcyjny, architektoniczny element podnoszący walory estetyczne miasta, stanowi jeden z ważniejszych czynników wpływających na stan środowiska w mieście. Obszary zieleni pełnią szereg funkcji. Z jednej strony są to funkcje ekologiczne, klimatyczne i ochronne, z drugiej zaś estetyczne i rekreacyjne. W dziedzinie kształtowania mikroklimatu miejskiego zieleń odgrywa znaczącą rolę wpływając na regulację temperatury, nasłonecznienia i wilgotności. Zieleń nie nagrzewa się tak szybko jak zabudowa czy powierzchnie zabrukowane. Rośliny pochłaniają w ciągu dnia energię słoneczną, a w nocy wypromieniowują ciepło. Dzięki temu napływające powietrze jest zawsze świeże. Jest to bardzo ważne w systemie przewietrzania zabudowy miejskiej.

Czynnikiem, który w warunkach silnej antropopresji, może łagodzić jej negatywne skutki dla środowiska przyrodniczego oraz może wspomagać zachowanie ekologicznych funkcji terenów, jest wprowadzenie obowiązku zachowania powierzchni biologicznie czynnych, zapewniających warunki życia organizmów żywych, produkcji materii organicznej oraz warunki infiltracji wód opadowych i roztopowych do gruntu. W tym celu w projekcie ustalono nieprzekraczalne parametry zabudowy oraz minimalne powierzchnie biologicznie czynne.

Realizacja ustaleń projektu planu przyczyni się do poprawy przestrzeni miejskiej, standardów życia mieszkańców na tym terenie z zachowaniem najwartościowszych elementów krajobrazu. W wyniku realizacji ustaleń projektu planu nie przewiduje się zagrożeń względem niekorzystnego wpływu na zdrowie i życie ludzi. Wprowadzone funkcje i ustalenia projektu planu stworzyły warunki do zachowania zasady zrównoważonego rozwoju.

Niniejszą prognozę oddziaływania na środowisko opracowywano równoległe z projektem planu. Zespół autorski prognozy pozostawał w stałym kontakcie z zespołem projektowym projektu planu i jego członkowie uczestniczyli w posiedzeniach, na których konkretyzowały się rozwiązania projektowe. W wyniku zastosowania takiej metody dla opracowania przyjęto rozwiązania przestrzenne, które pozwoliły na uniknięcie potencjalnych znaczących kolizji i konfliktów przestrzennych, doprowadzając do wyboru najbardziej pożądaných i optymalnych kierunków działań.

Projekt planu przewiduje wyposażenie terenu w sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, w szczególności w zakresie odprowadzania ścieków i wód opadowych. Ograniczenie

emisji zanieczyszczeń do powietrza nastąpi poprzez podłączenie budynków do ogólnomiejskiej sieci ciepłej oraz zastosowanie proekologicznych nośników energii.

Brak realizacji projektu planu spowoduje, że nie określone zostaną parametry i sposoby kształtowania zabudowy, sposoby zagospodarowania wnętrza urbanistycznych oraz zasady kształtowania terenów zieleni urządzonej. Nie zostałyby utrzymany uporządkowany układ urbanistyczny istniejącego osiedla mieszkaniowego i jego spójność architektoniczno-przestrzenna. Nie określone zostałyby również zasady kształtowania ładu przestrzennego, ze szczególnym uwzględnieniem terenów bezpośrednio przyległych do głównych przestrzeni publicznych oraz brak byłby weryfikacji wskaźników lokalizacji miejsc postojowych, a także obsługi komunikacyjnej i infrastrukturalnej obszaru. Ponadto brak projektu planu spowodowałby brak wyznaczenia ogólnodostępnych ciągów pieszych, ich powiązań oraz możliwości ich kontynuacji.

Biorąc pod uwagę lokalizację najbliższych (względem położenia opracowywanego projektu planu) obszarów Natura 2000 – Puszcę Knyszyńską i Ostoję Knyszyńską, ich zadanie ochronne a także cel i geograficzny zasięg projektu planu, nie przewiduje się negatywnych oddziaływań opiniowanego terenu na cele i przedmiot ochrony obszarów Natura 2000 oraz integralność tych obszarów.

Ze względu na przyjęte zagospodarowanie terenu objętego projektem planu oraz mogące powstać zamierzenia inwestycyjne w wyniku realizacji jego ustaleń, nie stwierdza się wystąpienia możliwości transgranicznego oddziaływania na środowisko.

Monitoring skutków realizacji ustaleń planu prowadzony będzie w ramach analizy zmian w zagospodarowaniu przestrzennym dokonywanej zgodnie z art. 32 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym przez Prezydenta Miasta Białegostoku co najmniej raz w kadencji rady. Zastosowane będą metody analityczno - porównawcze stanu zagospodarowania terenu oraz badane zmiany w środowisku w oparciu o prowadzone na bieżąco rejestry wydanych pozwoleń na budowę, rejestry obiektów oddanych do użytku, zestawienia rozbiórek obiektów oraz wydanych zezwoleń na realizację dróg, ortofotomapę Białegostoku oraz raporty i dokumenty opracowywane na potrzeby ochrony środowiska.

WYKORZYSTANE MATERIAŁY

- ustawa z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2019 r., poz. 1396, z późn. zm.);
- ustawa z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2020 r., poz. 283.);
- ustawa z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2020 r., poz. 293);
- ustawa z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2020 r., poz. 55);
- ustawa z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2019 r., poz. 701, z późn. zm.);
- ustawa z dnia 20 lipca 2017 r. Prawo wodne (Dz. U. z 2020 r. poz. 310);
- ustawa z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz. U. z 2018 r., poz. 1454, z późn. zm.);
- Standardowe Formularze Danych Natura 2000: Ostoja Knyszyńska (PLH200006) - aktualizacja z 02.2017 r., Puszcza Knyszyńska (PLB200003) – aktual. z 02.2017 r., Ostoja

- Narwiańska (PLH200024) – aktual. z 02.2017 r., Bagienna Dolina Narwi (PLB200001) – aktual. z 02.2017 r., Narwiańskie Bagna (PLH200002) – aktual. z 02.2017 r.;
- Obwieszczenie Ministra Środowiska z dnia 2 lipca 2010 r. w sprawie ogłoszenia krajowego programu oczyszczania ścieków komunalnych oraz jego dwóch aktualizacji (M. P. nr 58, poz. 775): załącznik nr 1 - Krajowy program oczyszczania ścieków komunalnych (z 2003 r.); załącznik nr 2 - Aktualizacja załączników 1, 2, 3 i 4 do Krajowego Programu Oczyszczania Ścieków Komunalnych, stanowiących wykazy niezbędnych przedsięwzięć w zakresie wyposażenia aglomeracji w systemy kanalizacji zbiorczej i oczyszczalnie ścieków do końca 2005 r., 2010 r., 2013 r. i 2015 r. (z 2005 r.); załącznik nr 3 - Aktualizacja Krajowego programu oczyszczania ścieków komunalnych 2009 (z 2010 r.);
  - Obwieszczenie Ministra Środowiska z dnia 5 kwietnia 2011 r. w sprawie ogłoszenia aktualizacji krajowego programu oczyszczania ścieków komunalnych (M. P. Nr 62, poz. 589);
  - Obwieszczenie Ministra Środowiska z dnia 15 czerwca 2016 r. w sprawie ogłoszenia aktualizacji krajowego programu oczyszczania ścieków komunalnych (M. P. poz. 652);
  - Obwieszczenie Ministra Środowiska z dnia 11 grudnia 2017 r. w sprawie ogłoszenia aktualizacji krajowego programu oczyszczania ścieków komunalnych (M. P. poz. 1183);
  - Informacja Podlaskiego Wojewódzkiego Inspektora Ochrony Środowiska o stanie środowiska na terenie powiatu miasta Białystok, Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Białymstoku, Białystok marzec 2018 r.;
  - Ocena poziomów substancji w powietrzu i klasyfikacja stref województwa podlaskiego w 2017 roku, Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Białymstoku, Białystok kwiecień 2018 r.;
  - Ocena stanu ekologicznego, potencjału ekologicznego, stanu chemicznego i stanu wód powierzchniowych województwa podlaskiego w 2017 roku, Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Białymstoku, Białystok czerwiec 2018 r.;
  - Wyniki badań pól elektromagnetycznych wykonanych na terenie województwa podlaskiego w 2017 roku, Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Białymstoku, Białystok maj 2018 r.;
  - Program ochrony powietrza dla aglomeracji białostockiej - uchwała Nr XXXIV/415/13 Sejmiku Województwa Podlaskiego z dnia 20 grudnia 2013 r. w sprawie określenia „Programu ochrony powietrza dla strefy aglomeracja białostocka”;
  - Mapa akustyczna miasta Białystok, 2017 r. (www.gisbialystok.pl);
  - Program ochrony środowiska przed hałasem dla miasta Białegostoku - uchwała Nr LI/794/18 Rady Miasta Białystok z dnia 18 czerwca 2018 r. w sprawie przyjęcia „Programu ochrony środowiska przed hałasem dla miasta Białegostoku”;
  - Program ochrony środowiska dla miasta Białystok na lata 2017-2020 z perspektywą na lata 2021-2024, Białystok 2017 r. – uchwała Nr XLIII/671/17 Rady Miasta Białystok z dnia 27 listopada 2017 r. w sprawie przyjęcia „Programu ochrony środowiska dla miasta Białegostoku na lata 2017-2020 z perspektywą na lata 2021-2024”;
  - Plan zagospodarowania przestrzennego województwa podlaskiego, uchwalony uchwałą Nr XXXVI/330/17 Sejmiku Województwa Podlaskiego z dnia 22 maja 2017 r. (Dz. Urz. Woj. Podlaskiego poz. 2777);
  - Prognoza oddziaływania na środowisko projektu Planu zagospodarowania przestrzennego województwa podlaskiego, Białystok 2016 r.;

- Uchwała Nr XXXII/280/16 Sejmiku Województwa Podlaskiego z dnia 19 grudnia 2016 r. w sprawie przyjęcia „Planu Gospodarki Odpadami Województwa Podlaskiego na lata 2016-2022”;
- Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 18 października 2016 r. w sprawie Planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły (Dz. U. poz. 1911);
- Dyrektywa 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2000 r. ustanawiająca ramy wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej;
- Strategiczny plan adaptacji dla sektorów i obszarów wrażliwych na zmiany klimatu do roku 2020 z perspektywą do roku 2030, Ministerstwo Środowiska, Warszawa, październik 2013 r.;
- Ekofizjografia Białegostoku, Tom I Wstęp i diagnoza stanu środowiska przyrodniczego, Kwiatkowski W., Gajko K., Białystok 2011 r.;
- Ekofizjografia Białegostoku, Tom II Ocena i funkcjonowanie środowiska, uwarunkowania ekofizjograficzne, Kwiatkowski W., Gajko K., Białystok 2012 r.;
- „Inwentaryzacja awifauny na obszarze miasta Białystok”, Mirski P., Płowucha A., Siuchno R., Białystok 2011 r.;
- „Inwentaryzacja fauny płazów, gadów oraz motyli dziennych na obszarze miasta Białegostoku”, Chętnicki W., Werpachowski C., Łupiński S., Giedrewicz M., Klimczuk P., Gawędzki P., Buńkowski T., Czerniak W., Białystok 2011 r.;
- Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Białegostoku – uchwała Nr XII/165/19 Rady Miasta Białystok z dnia 18 czerwca 2019 r.;
- mapy ewidencji i klasyfikacji gruntów miasta;
- Mały Rocznik Statystyczny Polski 2010, 2011, 2012, 2013, 2014, 2015, 2016, 2017, 2018, 2019 Główny Urząd Statystyczny, Warszawa, Zakład Wydawnictw Statystycznych (www.stat.gov.pl);
- Klimat województwa podlaskiego, Górniak A., Białystok: Instytut Meteorologii i Gospodarki Wodnej 2000 r.,
- Prognoza oddziaływania na środowisko dotycząca: projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części osiedla Zawady w Białymstoku, P. Mioduszewski., M. Kwiatkowski, Białystok 2006 r.;
- Prognoza oddziaływania na środowisko dotycząca: projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części osiedla Bojary w Białymstoku (rejon ulic Towarowej, Skorupskiej, Świętojańskiej, J.K. Branickiego, Ogrodowej i Sienkiewicza);
- uchwała Nr XVIII/174/07 Rady Miejskiej Białegostoku z dnia 29 października 2007 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części osiedla Bojary w Białymstoku (rejon ul. Towarowej, Skorupskiej, Świętojańskiej, J.K. Branickiego, Ogrodowej i Sienkiewicza);
- uchwała Nr IX/76/07 Rady Miejskiej Białegostoku z dnia 26 marca 2007 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części osiedla Wygoda w Białymstoku (rejon ul. Zacisze),
- uchwała Nr XXXIV/417/08 Rady Miejskiej Białegostoku z dnia 24 listopada 2008 r. w sprawie zmiany uchwały Nr IX/76/07 Rady Miejskiej Białegostoku z dnia 26 marca 2007 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części osiedla Wygoda w Białymstoku (rejon ul. Zacisze),
- uchwała Nr LII/662/10 Rady Miejskiej Białegostoku z dnia 22 lutego 2010 r. w sprawie zmiany uchwały Nr IX/76/07 Rady Miejskiej Białegostoku z dnia 26 marca 2007 r. w sprawie

miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części osiedla Wygoda w Białymstoku (rejon ul. Zacisze),

- aneks do prognozy oddziaływania na środowisko do projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części osiedla Wygoda (rejon ulicy Zacisze) w Białymstoku dotyczy zmiany uchwały Nr IX/76/07 Rady Miejskiej Białegostoku z dnia 26 marca 2007 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części osiedla Wygoda w Białymstoku (rejon ul. Zacisze),
- uchwała Nr II/6/18 Rady Miasta Białystok z dnia 29 listopada 2018 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części osiedli Bojary i Piasta I w Białymstoku w rejonie ulic Dalekiej i Mieszka I,
- projekt uchwały Rady Miasta Białystok w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części osiedli Bojary i Piasta I w Białymstoku w rejonie ulic Dalekiej i mieszka I,
- własne obserwacje w terenie.
- <http://beta.btsearch.pl>;
- <http://gisbialystok.pl>;
- <http://natura2000.gdos.gov.pl>;
- <http://www.kzgw.gov.pl>.

SPIS TABEL

Tabela 1 Cele Programu ochrony środowiska dla miasta Białystok powiązane z projektem planu	13
Tabela 2 Wpływ realizacji ustaleń projektu planu na poszczególne elementy środowiska	32
Tabela 3 Prognoza w zakresie skutków dla środowiska i zdrowia ludzi, które mogą wynikać z projektowanego przeznaczenia terenu	43

SPIS RYSUNKÓW

Rysunek 1 Załącznik do uchwały Nr II/6/18 Rady Miasta Białystok z dnia 29 listopada 2018 r. 5	
Rysunek 2 Przydatność terenu do funkcji użytkowych.....	8
Rysunek 3 Wyrys ze Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Białegostoku	9
Rysunek 4 Projekt planu miejscowego na tle obowiązujących miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego w Białymstoku	11

SPIS ZAŁĄCZNIKÓW

- Załącznik 1** Istniejący stan środowiska przyrodniczego w granicach projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części osiedli Bojary i Piasta I w Białymstoku w rejonie ulic Dalekiej i Mieszka I
- Załącznik 2** Prognoza oddziaływania na środowisko projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części osiedli Bojary i Piasta I w Białymstoku w rejonie ulic Dalekiej i Mieszka I
- Załącznik 3** Oświadczenie kierującego zespołem wykonawców prognozy oddziaływania na środowisko o spełnieniu wymagań, o których mowa w art. 74a ust. 2 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2020 r., poz. 283, z późn. zm.).

Załącznik 3

Oświadczenie kierującego zespołem wykonawców prognozy oddziaływania na środowisko o spełnieniu wymagań, o których mowa w art. 74a ust. 2 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2020 r., poz. 283, z późn. zm.).

Ja, Kamila Misiewicz, będąca autorem prognozy oddziaływania na środowisko oświadczam, że spełniam wymagania, o których mowa w art. 74a ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2020 r., poz. 283, z późn. zm.).

Jestem świadoma odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.